CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"BLESSED ARE THE PURE IN HEART; FOR THEY SHALL SEE GOD." Matt. 5 : 8

SEPT. 5th, 1958 - No. 362 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

Christelijke Actie
ALS CULTURELE ARBEID

We beëindigden een vorig artikel over de moeilijkheden in de C.L.A. met de vraag wat onder Christelijke sociale actie moet worden verstaan. Aan deze kwestie zouden wij gaarne, zonder andermaal in bijzonderheden in te gaan op de crisis in de Christelijke Vakbeweging hier te lande, wat nadere aandacht willen besteden.

Omdat in dit vraagstuk tevens de verhouding van Christendom en cultuur ligt besloten, kunnen wij aan deze beschouwing, een breder karakter geven. Niet in onze sociale, maar ook in onze kerkelijke en politieke arbeid zijn wij immers cultureel werkzaam. Wie zou menen dat in deze uitspraak geen onderscheid wordt gemaakt tussen de verschillende levensverbanden moge bedenken, dat de Christen op alle gebied van dezelfde beginsel uitgaat. Slechts onder invloed van het door de zonde losgeslagen, Gode-vijandig denken, wordt, in een alle verbanden uiteenrukkende wereld, meestal de cultuur gescheiden van de "religie", althans scherp daartegen afgegrensd. (Dr. K. Schilder: Christus en Cultuur) *

Om onze cultuur-arbeid te kunnen verstaan zullen wij altijd in gedachten moeten houden, dat God de mens geschapen heeft als ambtsdrager, waardoor hem de eretitel medearbeider Gods werd verleend. Dit houdt in, dat wij God zullen moeten dienen en gehoorzaam zijn in alle functies van het bestaan. Mede met het oog hierop hebben wij reeds eerder gewaarschuwd tegen een verzelfstandiging van het politieke en sociale leven, waardoor de eenheid van het Christelijk beginsel uit het gezichtsveld verdwijnt en al te gemakkelijk wordt berust in het laten vallen van de Schriftuurlijke basis van de Christelijke Vakbeweging, om maar een voorbeeld te noemen.

Voorts zullen wij nooit mogen vergeten, dat alle cultuurarbeid in Christologische zin bepaald moet zijn. Door dit te ontkennen zou aan de zondeval zwijgend worden voorbijgegaan en geen geloof worden gehecht aan de Christus als redder van de wereld, dus ook van de cultuur.

Daarom kon Schilder schrijven, dat Paulus als dienaar van Christus voor de cultuur meer betekende dan heel het toenmalige cultuurdronken Rome. Christus schakelt "religie" weer vast aan "cultuur", maakt dus cultuurwerk tot concrete dienst van God, en ontzegt, als het er op aankomt, de naam en de ere van "positieve cultuurbouw" aan alles wat niet uit God is. (blz. 69).

x x x

Voor wie zich in deze waarheid verdiept openen zich wijde perspectieven. Nu immers mogen wij de arbeid van een ongeletterde ouderling, die in alle eenvoud de gemeente van Jezus Christus helpt opbouwen, als ware cultuurarbeid beschouwen en krijgt het werk van de arbeider op het karwei of in de rokerige vergaderzaal van de plaatselijke vakbond eeuwigheidswaarde. Nu wordt aan ons getuigenis op kerkelijk, politiek en sociaal terrein, zolang het gebonden is aan Gods geopenbaarde Woord, een betekenis verleend die ons begrip te boven gaat. Nu behoeven ook degenen die vasthouden aan de Schriftuurlijke basis van de Christelijke Vakbeweging in Canada niet bevreesd te zijn voor het verwijt van dogmatische bekrompenheid.

Christus gaat door en ontsluit nieuwe cultuurbronnen, zovaak in een individueel of daarna in een gemeenschapsleven, door Zijn kracht gestreefd wordt en gewerkt overeenkomstig het geopenbaarde Woord.

Indien uit deze heerlijke waarheid werd geleefd zouden wij ook geen moeite hebben met onze levensstijl. De dienst van God is immers altijd vormend en scheppend. En ook praktisch omdat zij ons opbouwt in de praktijk der godzaligheid. Daarom kon aan de klaagzang over het gebrek aan een eigen levensstijl onder de Dutch-Canadians, waarin ook wij dikwijls onze stem verheven hebben, wel eens gebrek aan geloof ten grondslag liggen.

Als medearbeiders Gods, als verlosten in Jezus Christus, behoeven wij niet te twijfelen waaruit onze cultuurarbeid op kerkelijk, politiek en sociaal terrein en in alle functies van het leven dan wel bestaat. Onze roeping kunnen wij vinden in het eenvoudige en daarom moeilijke gebod: heb God lief en Uw naaste als Uzelve. In de uitvoering van deze taak ligt onze levensstijl besloten.

x x x

Daarnaast zullen wij moeten komen tot een herwaardering van het leerstuk der gemene gratie. Daarom schreven wij reeds in Maart van dit jaar dat de werkelijkheid van de gemene gratie nooit mag worden aangegrepen om daaruit het bestaansrecht en de Schrifuurlijke grondslag van het Christelijke organisatiewezen te ontkennen, maar veeleer moet worden aanvaard als een bewijs dat God de kracht van de Satan op deze wereld alsnog in bedwang houdt om Zijn kinderen in de gelegenheid te stellen van hun Heiland te getuigen.

Schilder wijst er bovendien nog op, dat het feit dat de scheppingsgaven zich ontplooien geen genade is doch natuur. Volgens hem is cultuur voorwaarde voor alle komen Gods: tot de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, maar ook tot de hel (blz. 63).

De genade ligt niet in de ontploiing van de cultuur, in de drang tot ontsluiting van ht geschapen natuurlijke, doch in het godvruchtig bouwen aan de cultuur. Ook hier wordt dus alle werkelijke cultuur-ontplooiing gebonden aan de Christus, zoals die zich in het geopenbaarde Woord heeft kenbaar gemaakt.

Indien deze waarheid onder ons een levende betekenis had zou er minder geklaagd worden over onze onmacht in Canada cultureel werkzaam te zijn. Dan zouden wij beseffen, dat zelfs ons getuigenis op politiek en sociaal terrein culturele waarde heeft, ook al blijken wij niet in staat Christelijke beginselen in de practijk te verwerkelijken Als Calvinisten zullen wij weer moeten leren de dingen naar hun werkelijke betekenis te waarderen. Positieve cultuurbouw vindt alleen plaats waar gewerkt wordt overeenkomstig Gods wil.

En daarom is een Christelijke Vakbeweging, die in een schijnbaar machteloos protest op de betekenis van Gods geboden blijft wijzen van oneindig meer waarde dan een moderne Union met duizenden leden en een indrukwekkend hoofdkwartier. Daarom is ook ons politieke getuigenis sterker dan de propaganda-leuzen van de "neutrale" politieke partijen.

Niet omdat wij zo belangrijk zijn, maar omdat de aarde mitsgaders hare volheid toebehoort aan de Koning der koningen, die ons in Zijn Zoon Jezus Christus genadig wil aanzien en ons heeft laten zien, dat de wereld op weg is naar de openbaring van de volmaakte cultuur in de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde, alwaar Gods kinderen Hem dag en nacht zullen loven en prijzen.

Dave Valstar

* Bij het schrijven van deze beschouwing hebben wij ons mede laten leiden door de gedachten van wijlen prof. dr. K. Schilder, die in zijn boek "Christus en Cultuur" dit vraagstuk behandelt. Bij het verder verwijzen naar dit boek hebben wij volstaan met het aangeven van de bladzijde. Dit boek is een uitgave van T. Wever te Franeker.

Canada's olie-industrie zal meer dan $ 120,000,000 besteden aan raffinaderijen zoals deze. Men verwacht dat aan het einde van dit jaar de gezamenlijke capaciteit van de raffinaderijen 850,000 barrels per dag zal bereiken; meer dan het drievoudige van de capaciteit in 1946.

Een Nieuw Volkenrecht

Sinds de eerste wereldoorlog is er in de samenleving der volkeren een merkwaardige, hoewel geenszins verheugende verandering gekomen. Had men eertijds geleidelijk gekregen een algemeen aanvaarde maatstaf, waaraan een beschaafde natie had te voldoen, thans kan men daar moeilijk meer van spreken. Vorstenmoord is een verschijnsel, dat betrekkelijk spoedig wordt vergeten. Aantasten van eigendom, ook zonder schadevergoeding verwekt weinig opzien. Schending van de eerste beginselen van menselijkheid is vooral sinds de aanvaarding van de verklaring van de menselijke rechten aan de orde van de dag. Het gevolg daarvan is, dat er ook in de internationale rechtsregels een grote wijziging is gekomen. Tenslotte moet er verkeer tussen de staten mogelijk blijven. Aanpassing aan hetgeen mogelijk is, wordt dus geleidelijk gelegaliseerd. Daarvoor is het natuurlijk nodig tal van vurig gekoesterde idealen opzij te zetten, maar men heeft daarvoor de omschrijving gevonden, dat het tot dusver geldende volkenrecht, dat van Europese oorsprong was, moet worden vervangen door een nieuw wereldvolkenrecht, waarin ook die rechtsopvattingen een plaats vinden, die men eertijds als onrecht beschouwde, maar die in andere delen van de wereld nog steeds worden aanvaard.

De Vaart der Volken
door
Prof. Dr. L. W. G. Scholten

Heel duidelijk blijkt dat in de regeling der diplomatieke verhoudingen. In rustiger tijden had men een soort erecode ontwikkeld, die bijvoorbeeld gold voor de behandeling van gezanten van vreemde mogendheden en hun huisvesting. Men wist vrij nauwkeurig, wat hiertegenover als recht gold en aangezien er nog altijd een soort algemeen beschaafd optreden onderling als regel gold, gaf dit maar weinig moeilijkheden. Bovendien was het vrij eenvoudig vast te stellen, welke regering als wettig moest worden beschouwd. En de behandeling van de eigen onderdanen voldeed meestal wel aan een minimum van rechtschapenheid, zodat ook van die zijde weinig moeilijkheiden te verwachten waren.

Indien de Russische regering bijvoorbeeld de aan haar onderworpen Finnen niet behandelde, zoals men dat in beschaafde staten juist achtte, vond er een deputatie uit andere landen plaats, die daardoor het wereldgeweten daarop deed reageren. Dat gaf wel niet veel, maar het bewees toch, dat men zulk een onmenselijk optreden als een afwijking, een afkeurenswaardige afwijking beschouwde.

In de laatste veertig jaar is hierin een fundamentele wijziging gekomen. Geweldenaren roeiden een gedeelte van hun onderdanen uit, veroorzaakten zodoende een grote hoeveelheid vluchtelingen, die als ontheemden een afzonderlijke verzorging en volkenrechtelijk een afzonderlijke status nodig hadden. Maar tegelijkertijd kwam er uit de kring van die emigranten vaak een beweging op, om die nieuwe machthebbers van de zetel te werpen. Hoe moest men als buurstaat daartegenover staan? Kon men zonder meer de misschien amper erkende regeerders de rechten toekennen, die aan fatsoenlijke gouvernementen vanzelf toekwam? En hoe moest men staan tegenover de beide partijen, als de strijd om de macht nog niet beslist was?

Op het ogenblik is dat punt concreet geworden ten aanzien van de dusgenaamde rebellen op Sumatra en Celebes, vooral ten opzichte van het bewind op Nieuw Guinea. Kan men protestvergaderingen toelaten van uitgewekenen, als deze zijn uitgeweken terwille van de schending van de mensenrechten? En bij wie berust het beheer van de gezantschapsgebouwen, als in het moederland een groep zich van de macht meester maakt?

Asyl-verlening

Dan is er nog een zijde, die tegenwoordig van veel meer belang is dan eertijds. Stel er breekt een opstand los, zoals in Bagdad, of de regering begint een vreselijke vervolging tegen politieke tegenstanders. Bedreigden begeven zich naar een gezantschapsgebouw en vragen daar asyl tegen de eigen regering.

Deze moeilijkheid ontstond vooral, toen de burgeroorlog in Spanje in 1936 zijn hoogtepunt tegemoet ging. Duizenden aanhangers van Franco zochten toen een toevluchtsoord in de vreemde gezantschapsgebouwen in Madrid. Ook in het Nederlandse. Tenslotte was dit aantal zo groot, dat maatregelen genomen moesten worden. Men liep vast met de huisvesting en de voeding van de vluchelingen. Men wilde ze toen dus naar Nederland evacueren. Maar de toenmalige Spaanse regering ging daar niet mede accoord, omat zij vreesde, dat de vluchtelingen, eenmaal in Nederland aangekomen, zich zouden voegen bij de opstandelingen. Men heeft toen aanvaard, dat de Nederlandse regering ze zou interneren.

Het spreekt natuurlijk vanzelf, dat al deze moeilijkheden vooral voorkomen, waar onwettige regeringswisseling aan de orde van de dag is, bijvoorbeeld in de Zuid Amerikaanse staten. Daar heeft men zelfs een gehele conferentie aan het onderwerp gewijd. Natuurlijk moet men altijd onderscheid blijven maken tussen vluchtelingen die wegens gewone misdrijven asyl zoeken en vluchtelingen, die alleen om politieke redenen worden vervolgd. Hetzelfde onderscheid komt men ook tegen bij de overeenkomsten inzake uitlevering.

Schoten in Bern

Dit alles kwam onlangs aan de orde, toen Bern werd opgeschrikt door revolverschoten in het gezantschapsgebouw van Hongarije. De stedelijke politie, die zeer snel ter plaatse was, sloot een keten om het gebouw en zette de aangrenzende straten af. Toen de Hongaarse gezant om hulp verzocht gingen Zwitserse agenten naar binnen. Het bleek weldra, dat twee jonge Hongaren het gebouw waren binnen gedrongen en zich verschanst hadden in een vertrek. Een was zeer zwaar gewond. De ander gaf zich op aanraden van een Zwitserse politiecommissaris over. Daarna werden beiden naar de Zwitserse gevangenis gebracht. In twee uur was alles afgelopen.

Welke reacties heeft dit incident opgeroepen? De Hongaarse regering heeft de Zwitserse gezant te Boedapest een scherp protest overhandigd. Nadat er enkele maanden geleden in Bern een overval had plaats gevonden op de Roemeense legatie, had men van de zijde van de Hongaarse regering telkens gewaarschuwd, dat een herhaling bij het Hongaarse gezantschap dreigde.

In Zwitserland vond men organisaties, die actie voerden tegen de regering in Boedapest. Door deze toe te laten, had Zwitserland zijn neutrale standpunt verlaten, te meer omdat in de Zwitserse bladen telkens ophitsende artikelen tegen de Hongaarse regering verschenen. Daarom was de Zwitserse regering verantwoordelijk voor hetgeen was geschied. De regering Boedapest was eerder van mening, dat deze aanslag juist had plaats gevonden aan de vooravond van de zitting van de Algemene vergadering van de Verenigde Naties, om de aandacht te trekken voor het Hongaarse vraagstuk. De aanslag was gefinancierd uit Amerikaanse fondsen en was slechts mislukt door de moed en de vastbe-

(Vervolg op pag. 8)

DE REGERING HOUDT WOORD

Dave Fulton

John G. Diefenbaker

Ellen Fairclough

Juist een jaar nadat de redactie en de lezers van CALVINIST-CONTACT begonnen met een actie voor een wijziging in de Canadian Citizenship Act bereikt ons het bericht, dat een wetsvoorstel tot zulk een wijziging als "Bill C 58" aan het Canadese Parlement is aangeboden ter behandeling in de komende weken.

Hiermede heeft de Conservatieve Regering Diefenbaker zijn belofte vervuld; de behandeling in het Parlement (met een grote conservatieve meerderheid) zal ongetwijfeld vlot verlopen, daar dit ontwerp langdurig is voorbereid onder de bekwame leiding van Minister D. E. Fulton en zijn opvolgster Minister Ellen Fairclough.

Er is een interessante geschiedenis verbonden aan dit voor de immigranten zo belangrijke wetsontwerp. Her begon met het opzienbarende nieuws van de Engelse Lord Altrincham, die vorig jaar van zijn Britse burgerrecht gebruik maakte om luidruchtige critiek te geven op de Engelse Koningin. De volgende stap brengt ons naar Australië, waar de burgers als inwoners van het Britse Gemenbest ongeveer hetzelfde burgerrecht hebben als de critische Lord Altrincham. Maar niet alle burgers, n.l. alleen degenen, die het burgerschap door geboorte hadden verkregen. Zij, die het Australische burgerschap door naturalisatie hadden ontvangen, de **emigranten** dus, hadden aanmerkelijk minder rechten en zekerheden.

IMMIGRANTEN ZIJN GEEN 2e RANGS BURGERS

Dit werd uitgevonden door een groep **Nederlandse emigranten** waarvan met name genoemd wordt een zekere Jacob Valstar, leraar in talen aan de Mijnschool te Bendigo. De Nederlandse emigranten in Australië waren door deze ontdekking zo geschokt, dat velen van hen hun aanvragen om het Australische burgerschap weer introkken. Emigranten van andere oorsprong sloten zich bij hen aan.

Het leidinggevende Canadese ochtendblad GLOBE AND MAIL (Conservatief) vond in de berichten uit Australië aanleiding, om de Canadian Citizenship Act, de wet op het Canadese burgerschap eens onder de loupe te nemen. En in een hoofdartikel kwam dit blad op 22 Augustus 1957 tot de conclusie, dat ook in Canada twee soorten burgerschap bestonden. Immers, terwijl er voor de in Canada geboren Canadees maar **één** mogelijkheid is, om het Canadese burgerschap te verliezen, n.l. door het aannemen van het burgerschap van een ander land, zijn deze mogelijkheden voor de genaturaliseerde Canadees vele. Zo zegt de wet, dat de niet in Canada geboren Canadees zijn burgerschap kan verliezen, en dus tot statenloosheid te vervallen, wanneer b.v. enkele door hem gesproken woorden zo serieus worden opgevat, dat ze beschouwd kunnen worden als een belediging van de Britse Koningin. Bovendien behoeft in dit geval (en in 5 andere overtredingen) **geen bewijs** geleverd te worden. Het burgerschap kan de emigrant ontnomen worden zonder een juridische behandeling en zonder mogelijkheid van beroep.

De redactie van CALVINIST-CONTACT nam deze actie over. In twee nummers werden artikelen geplaatst waarin de zaak werd uitgelegd en toen stroomden de brieven van instemming binnen vanuit acht van de tien Canadese provincies en zelfs vanuit de Verenigde Staten en Nederland. Sommigen vonden dit "typisch brutaal Nederlands" en meenden, dat de emigranten zich onbehoorlijk arrogant gedroegen door gelijke rechten te eisen.

In werkelijkheid werd nimmer om gelijke rechten gevraagd. Fotocopieën van de betreffende artikelen en brieven werden de regering aangeboden, terwijl een brief werd gezonden aan Eerste Minister John G. Diefenbaker, die antwoordde, dat dit geval hem bijzonder interesseerde. Beide brieven werden in C.C. afgedrukt. En op 18 October 1957 kon CALVINIST-CONTACT het bericht publiceren, dat een wetswijziging in voorbereiding was. De Canadese regering bleek volkomen ontvankelijk voor de 'psychologische' moeilijkheden, die de Liberale regering in 1947 in de Burgerschapswet had neergelegd.

Zal binnenkort de emigrant 'gelijke rechten' krijgen? Het is wel zeker, dat van volkomen gelijkheid geen sprake zal zijn. Daar is trouwens ook nimmer om gevraagd. Emigranten die burgers worden van een vreemd land zijn zich ten volle bewust, dat zij een positie krijgen als 'geadopteerde' kinderen, en dat er onderscheid is tussen hen en de 'natuurlijke' kinderen. Maar in de toekomst zullen ze hun aanvraag om het Canadese burgerschap meer van harte kunnen indienen, omdat de gewijzigde Citizenship Act hen de waarborg geeft, dat zij geen 'tweede rangs burgers' zullen zijn en dat zij niet willekeurig tot statenloosheid kunnen worden verwezen.

General Meeting

of the

HAMILTON DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL SOCIETY

SATURDAY, SEPT. 13, 1958 at 10 A.M.

in te annex of the Hamilton Chr. Ref. Church (corner Hess and Charlton Streets)

AGENDA — Reports of the provisional board, official adoption of Constitution and By-Laws, election of board members, membership fees, etc.

All members and those interested in Christian Secondary Education are urgently requested to attend.

A. H. VENEMA, acting sec'y.

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Advertisements may also be sent:
for Metropolitan-Toronto to: VandeRiet's Bookstore, 215 Main St. N., Weston, Ont. Phone CH 1-3308.
for Edmonton, Alta. to: 9328 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by B & K - Press, Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst.
In charge of editorial matters: A. Otten.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. J. Gritter, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: J. W. Bakker, l.l., Mrs. J. W. Bakker, Rev. J. Ehlers, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. C. Witt.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Rev. J. De Jong, Rev. J. Hanenburg, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Miss H. C. Kruizinga, Rev. J. Overduin, Rev. A. Persenaire, Wm. R. Rang, Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spijkman, J .W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. VandenPol, Rev. F. L. VandenBom (Australia), J. VanderVliet, Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze e.a.

WAAR HET NOORDEN BEGINT

door J. Vander Vliet

Toen wij op het station in Moosonee, Ont. aankwamen op een warme middag in Juli waren daar, behalve enkele plaatselijke agenten, een groot aantal Indianen en enige honderden "deer flies", die in de omgang "bull-dogs" worden genoemd vanwege hun grootte en bloeddorstigheid.

De reis van 186 mijl van Cochrane tot het eindpunt aan James Bay had 7 uur geduurd. Een gemiddelde snelheid van 27 mijl per uur is niet slecht in het noorden, waar beweerd wordt, dat bij gelegenheid de conducteur en de machinist de verleiding niet kunnen weerstaan om een uurtje bosbessen te gaan plukken ergens tussen twee stationnetjes. Maar het is ook mogelijk, dat dit alleen gedaan wordt door de "brakeman" van de goederentrein. Wij hebben tenminste op onze reis niets ongepast gezien.

Wat trok ons naar Moosonee? Allereerst het onbekende. We hadden al zo vaak aan het eind van de weg gestaan bij het veer over de Abitibi en ons afgevraagd wat er nu wel achter die heuvels zou liggen. Maar meer nog de berichten in de pers, die gewaagden van de mogelijkheid, dat Moosonee nog eens een belangrijke zeehaven zou worden in verband met de geweldige voorraden ijzererts (men spreekt van honderden millioenen tonnen) in de Belcher eilanden, 400 mijl naar het noorden in de Hudson Bay. De bestaande spoorlijn van de Ontario Northland zou dan alleen maar verlengd moeten worden tot aan het water en de directe verbinding tussen het noorden en het zuiden zou zijn gelegd.

Voor Cochrance en andere plaatsen in Noord-Ontario zou deze nieuwe ontwikkeling van grote betekenis kunnen worden. En zo stapten we op een morgen om half 11 in het treintje, dat drie maal per week de reis naar "de grote zeehaven" onderneemt.

Voorbij het gehucht Gardiner houden de wegen op. Dat betekend dus, dat er geen farms meer zijn en geen "fences"; alleen bossen, meren en hier en daar angstvallig dicht bij de spoorlijn, een nederzetting, bestaande uit enkele huizen. Het is duidelijk wat de mensen daar doen. Ze zijn in dienst van de spoorwegmaatschappij, van een houthandelaar of zijn op een of andere manier betrokken bij het werk van grote electriciteitsbedrijven. Island Falls bijv. heeft een vrij groot krachtstation. Maar veel verder naar het Noorden, zomaar ergens in de wildernis bij een stationnetje, dat ze inderhaast Otter Rapids hebben genoemd, wordt nu een gloednieuw dorp gebouwd. Grote "quonset huts" zijn reeds opgezet en een aantal tijdelijke woningen met zeildoek dakbedekking zijn al klaar. Enkele gezinnen wonen in trailers. Het lijkt alles op één grote pic-nic, maar voordat de vroege winter invalt zal er nog heel wat geregeld moeten worden om het leven daar dragelijk te maken.

Verder op, waar weer watervallen zijn, wordt binnenkort nog een krachtinstallatie gebouwd. Men voelt in deze onherbergzame streek de polsslag van Canada's ontplooiing. Buldozers, woonwagens, tractoren, trucks, hout, meubels en mensen, het moet allemaal worden aangevoerd door de bossen en over de "muskeg" met een trein, die loopt naar een streek waar nu nog zo goed als geen mensen wonen, maar die eenmaal schatten zal opleveren waarvan niemand de waarde kan benaderen.

Twintig maal wordt gestopt. Tweemaal om een "stretcher case", een zieke Indiaanse vrouw op een brancard, in te laden en enkele keren om een paar brieven af te geven aan de bewoner van een zeer eenzaam gelegen woning en ofschoon het landschap weinig variatie biedt is de reis toch niet vervelend, omdat er veel reizigers zijn die evenals wij, de tocht voor het eerst maken en veel Indianen, die net als de negers in het zuiden, in een aparte afdeling reizen maar onophoudelijk heen en weer lopen. Ze hebben blijkbaar geen last van de warmte want de vrouwen dragen over hun gewone kleren ook nog "jackets" en lopen op rubber laarzen.

Met een vol uur vertraging komt de trein in Moosonee aan. Reeds onmiddellijk speelt zich voor het oog van reizigers en toeschouwers een interessant toneeltje af wanneer een "mountie" in de bagagewagen een Indiaan arresteert, die drank heeft gesmokkeld. Beiden tuimelen uit de wagon maar de mountie komt bovenop te liggen en heeft zijn gevangene in een ogenblik in de politiewagen. De roodhuiden vertrekken geen spier van hun gezicht maar toch meende ik in hun zwarte ogen iets van haat te ontdekken voor de blanken in het algemeen en de politie in het bijzonder.

Men vertelt, dat 30 jaar geleden, bij gelegenheid van de opening van de spoorlijn, een der leidende persoonlijkheden een radio rede hield speciaal bestemd voor de zusterhavens in Vancouver en Halifax, waarin hij de groeten overbracht van de grote nieuwe havenplaats Moosonee. Later bleek, dat door een of ander defect zijn stem slechts tot Nort Bay had gereikt. Na Moosonee zowel als Vancouver en Halifax gezien te hebben wil het mij voorkomen, dat de laatste twee zich niet helemaal op hun gemak zouden gevoelen in het gezelschap van de eerste. De plaats zelf is onooglijk, vooral het gedeelte dat door de Indianen wordt bewoond. Open "ditches", met kwalijk riekend water en allerlei afval, doorsnijden de nederzetting. Er is geen enkele verharde weg. "Snowmobiles" doen ook midden in de zomer dienst en jagen grote wolken stof op van de ongeplaveide wegen. Het Chinesche restaurant spot met alles wat liefelijk is en wel luidt. Charlie neemt het blijkbaar niet zo nauw met deze zaken of met de zindelijkheid als hij maar "velly-velly much" verdient.

Daarentegen deed het Anglikaanse kerkje zeer vriendelijk aan. De deur was open en het eerste wat ons trof was het "Welcome":

This House of God stands open friends for thee,
That thou may'st rest, think, kneel and pray.
Remember whence thou art, and what must be
Thine end. Remember us.
Then go thy way.

Onderstaand schrijven werd in de vorm van een open brief gezonden aan het Nationaal Bestuur van de C.L.A. en met een verzoek om publikatie aan The Guide en Calvinist-Contact.

OPEN BRIEF

Aan het Hoofdbestuur van de "Christian Labour Association of Canada"
Aan de Conventie der "Christian Labour Association of Canada", welke gehouden zal worden D.V. 27 September 1958.

L. S.
Ondergetekenden, bewogen over de huidige ontwikkeling der gebeurtenissen in de C.L.A.C., en met grote zorg vervuld over de toekomst van deze organisatie,
gevoelen zich gedrongen zich op de volgende wijze uit te spreken en een beroep te doen op de komende conventie, die D.V. 27 September 1958 zal worden gehouden:

1. *Zij zijn van oordeel, dat de tegenstelling, die in de huidige discussie meer dan eens gemaakt is, dat er slechts een keuze zou zijn tussen een C.L.A.C. als studieorganisatie en een C.L.A.C. als "bargaining union", niet juist is.*

   Een organisatie als de C.L.A.C. moet zeer stellig de doelstelling zien te verwerkelijken om als erkende vakorganisatie te functioneren, maar heeft tegelijk, ook als dit doel niet onmiddellijk kan worden bereikt, een GETUIGENDE *taak tegenover de sociale verhoudingen in Canada.*

   In de geschiedenis van het Koninkrijk Gods hebben Christelijke organisaties zich dikwijls een tijd lang tot zulk een taak van getuigen moeten beperken, totdat JUIST DOOR HET AANHOUDEND GETUIGENIS *het doel onder Gods zegen werd bereikt.*

   Elk geringschattend spreken over een C.L.A.C., die slechts studieorganisatie zou worden, is daarom een miskenning van dit getuigend karakter, dat de strijd in het Koninkrijk Gods kenmerkt en óók van het werk, dat God door zulk een getuigenis heeft willen tot stand brengen in het verleden.

2. *Zij zijn van oordeel, dat bij deze taak van getuigen de Christelijk sociale beginselen, zoals die uitgedrukt zijn in de Constitutie, nimmer — ook formeel niet — mogen logemaakt worden van de bron, waaruit zij genomen zijn, n.l. de Heilige Schrift.*

   Losgemaakt van deze bron immers hebben "Christelijke" principia in onze samenleving dikwijls zulk een vage algemene betekenis, dat zij zelfs tot een humanistische levens- en wereldbeschouwing kunnen worden en ook dikwijls zijn teruggeleid.

   Door zulk een formele scheiding van de Christelijke beginselen en de bron, waaruit zij zijn genomen, schept men bovendien de mogelijkheid, dat in de toekomst bij een eventueel verschil van mening een appél op de Schrift niet zal worden aanvaard. De garantie voor het op de Schrift gebaseerd Christelijk karakter van de C.L.A.C. wordt daardoor weggenomen.

3. *Zij zijn van oordeel dat het getuigenis van de C.L.A.C. zich met name dient te blijven richten tegen de huidige sociale WETGEVING in Canada.*

   Het machtsmisbruik van de bestaande Unions met hun eis van verplicht lidmaatschap als voorwaarde voor arbeid het-geen — dank zij hun monopolistische positie — leidt tot krenking van de gewetensvrijheid en miskenning van het recht op arbeid voor ieder, van welke geloofsovertuiging hij ook zij — wordt door de Canadese wetgeving niet alleen niet verhinderd, maar juist mogelijk gemaakt.

   Terwijl DEZE *discriminatie wordt getolereerd, geeft de Canadese wetgeving anderzijds aanleiding om de officiele erkenning van een Christelijke vakorgaisatie als de C.L.A.C. te weigeren, omdat men — let wel — de Schriftuurlijke grondslag dezer organisatie als discriminerend beschouwt.*

   Een blijvend getuigenis tegen deze onbillijkheden in de Canadese wetgeving is in overeenstemming met de statuten van de C.L.A.C., waarin vermeld staat onder Art. V (Objectives 6), dat de C.L.A.C. zal "bring influence to bear upon government of municipality, province or nation, whenever interests of labour and industry are at stake in legislative assemblies or executive or administrative activities".

   DE C.L.A.C. ZAL DE SPITS VAN HAAR GETUIGENIS TEGEN DEZE WETGEVING AFBREKEN, WANNEER ZIJ THANS BESLUIT ZICH VOOR EEN DEEL BIJ DEZE WETGEVING NEER TE LEGGEN EN HAAR STATUTEN AAN DEZE WETGEVING AAN TE PASSEN.

4. *Zij zijn van oordeel, dat, gelet op het bovenstaande, de voorgestelde wijziging in de statuten niet dient te worden aanvaard.*

   Zij dringen er bij de komende conventie op aan het bovenstaande in ernstige overweging te nemen en liever een beslissing uit te stellen dan er een te nemen, die de C.L.A.C. van haar positieve grondslag berooft.

(Rev.) W. Feenstra, Haney B.C.
" G. H. Polman, Chilliwack B.C.
" C. W. Tuininga, Ladner B.C.
" H. Van Andel, New Westm. B.C.
" W. L. Vander Beek, Richmond B.C.

MOHAMMED en de ISLAM

DOOR B. BOULOGNE

Met zijn over de driehonderd millioen aanhangers is het Mohamadisme een formidabele macht in de wereld. En dit aantal neemt nog gestadig toe, want elke Mohammedaan is een zendeling. Waar hij zich ook heen begeeft, hij neemt zijn godsdienst mee en beoefent haar met grote vrijmoedigheid. Het Mohammedanisme laat zijn invloed het sterkst gevoelen in het voormalige Engels-Indië en in N. Afrika.

ZIJN JEUGD

De stichter van deze godsdienst, Abul Kasem Mohammed, werd geboren in het jaar 570 in Mekka, Arabië. Al vroeg werd hij wees. De nalatenschap bestond uit enkele kamelen en geiten en een slaaf. Zijn oom nam hem op en zond hem erop uit om geiten te hoeden. Van naar school gaan was geen sprake. Enkele jaren later kwam hij in dienst als kameeldrijver bij de rijke weduwe Khadija. Zo sleet de toekomstige, van uiterlijk niet onknappe, stichter van een wereldgodsdienst de eerste jaren van zijn leven als een rustige, enigszins schuwe jongeman.

De Arabieren hebben een levendige verbeelding, houden van poëzie en zijn uitstekende vertellers. Door zijn werkzaamheden kwam Abul ook in aanraking met de Joden en Christenen waarmee de Arabieren handel dreven. De verhalen van Adam, Mozes, Abraham en Jezus maakten een diepe indruk op zijn gemoed. Hij vergeleek ze met de verhalen over goden en geesten die onder zijn eigen volk leefden, en vond die van de Joden en Christenen veel beter.

Reeds in zijn jeugd had Abul Kasem zich overgegeven aan overmatige godsdienstige overpeinzingen. Men neemt aan dat zijn epilepsie in verband stond met deze ziekelijke neiging. In zijn werk echter toonde hij dusdanige goede eigenschappen, zowel in zaken als in de zorg voor de kamelen van zijn meesteres, dat deze hem trouwde ondanks het feit dat zij reeds voor de tweede maal weduwe was.

ZIJN ROEPING

Het huwelijk werd gelukkig. Het verschafte hem niet alleen grote welstand maar ook veel tijd om zich over te geven aan godsdienstige overpeinzingen. Zijn oordeel werd in wijde kring gerespecteerd. Er was een gestadige groei in zijn ijver om alle afgoderij en kwade praktijken te laten varen, en er een nieuwer en zuiverder geloof voor in de plaats te stellen. Het verdroot hem dat de Arabieren er zoveel goden op na hielden. Niet minder dan 350 hadden een plaats in hun tempel, de Kaäba, in Mekka. De Kaäba is een kubus-vormig gebouw dat door hen ook nu nog als heilig wordt beschouwd. Het bevat een zwarte steen die, naar zij geloven, uit de hemel is gevallen, en waaraan ze grote eerbied betonen.

De gedachte aan een nieuwe godsdienst vervulde tenslotte zijn gehele wezen en beïnvloedde al zijn daden. Hij werd er steeds meer van overtuigd dat er maar één God was, Allah, en dat hijzelf was geroepen om op te treden als diens profeet. Herhaaldelijk geraakte hij in geestvervoeringen waarbij hij vreemde en wonderlijke gezichten kreeg. Elk jaar bracht hij een maand door met gebed en vasten in een grot buiten de stad. Velen in Arabië zagen uit naar een godsdienst die het geloof der vaderen in overeenstemming zou brengen met het eenvoudige leerstuk van de éénheid der godheid. Er moest iets gedaan worden! De tijd was rijp! En zo lanceerde Mohammed het geloof van de Islam.

Teruggaande naar het begin aller dingen nam Mohammed als grondstelling aan dat God in Adam de ene en ware godsdienst had ingeschapen, n.l. de aanbidding van de enige en ondeelbare God en Schepper. Hij geloofde dat die godsdienst bij herhaling was vervalst en bij tijden geheel was verloren geraakt, maar dat God telkens weer zijn profeten in de wereld had gestuurd om de mensheid terug te brengen tot de oorspronkelijke gedachte. Zulke profeten waren Noach, Abraham, Mozes, en Jezus Christus. Deze allen hadden hun respectieve opdrachten vervuld, maar de mensheid had nu weer een nieuwe gids nodig. Het is niet te verwonderen dat in Mohammed's gedachtengang Abraham op de voorgrond stond. Deze toch was de vader van Ismael, de stamvader van zijn eigen geslacht, en een van de grootsten onder alle profeten.

EERSTE BEKEERLINGEN

Ongetwijfeld was Mohammed eerlijk in zijn overtuiging en in zijn doelstelling toen hij op 40-jarige leeftijd voor het eerst de hervorming der wereld ter hand nam. Zijn eerste bekeerling was zijn vrouw, aan wie hij de bijzonderheden vertelde van een onderhoud dat hij had gehad met de engel Gabriël, die hem zou hebben aangesteld als de apostel van God. De engel was hem verschenen, zo zei hij, toen hij als naar gewoonte de maand Ramadan doorbracht in de grot Hara met vasten, bidden en godsdienstige overpeinzingen. Gabriël spreidde een zijden kleed voor hem uit, bedekt met handschrift en zeide: "Lees!". "Ik weet niet hoe ik het moet lezen," antwoordde Mohammed. "Lees!" herhaalde de engel. Onmiddellijk werd zijn verstand verlicht en kon hij lezen wat op het doek geschreven stond. Het waren de geboden en uitspraken Gods, die later in de Koran zijn opgenomen.

Door toedoen van Khadija werd haar oom Waraka, die Christen was, voor de ideeën van haar man teruggewonnen. Door zijn bekendheid met het Oude en Nieuwe Testament bleek deze later van grote dienst te zijn voor Mohammed. Spoedig volgden meer bekeerlingen, o.a. tien van de voornaamste ingezetenen van Mekka. Persoonlijk nam Mohammed hun onderricht in de nieuwe leer ter hand. Na vier jaren waren het er veertig, maar zij moesten hun vergaderingen in het geheim houden in een grot nabij Mekka. Zelfs daar werden zij aangevallen. Vele leden van zijn stam waren tegen hem. Mohammed's oom Abu Lahib, een rijk en invloedrijk man, noemde hem openlijk een ketter.

Ondanks deze tegenstand begon Mohammed nu openlijk te prediken en kondigde vrijmoedig aan dat hij geroepen was om de openbaringen des hemels aan de mensheid over te brengen, zichzelf noemende God's profeet, gezonden om een einde te maken aan alle afgoderij.

(Wordt vervolgd.)

HULP AAN HONGAARSE VLUCHTELINGEN

Het zal bekend zijn, dat de deputaten van de Geref. Kerken voor de "Hongaarse collecte" hun activiteiten in hoofdzaak gericht hebben op de hulp aan de vluchtelingen in Oostenrijk.

Zij steunen daartoe financiëel de Reformierte Kirche van Oostenrijk om het deze kerk mogelijk te maken de geestelijke verzorging van de vluchtelingen te kunnen behartigen. Deze kleine kerk is daartoe financiëel volkomen onmachtig.

Zo hebben de deputaten in december j.l. daar kerstfeestvieringen georganiseerd. En deze zomer is namelijk in *Oberwart* een "Kirchetag" georganiseerd; Een bijeenkomst van de gereformeerde Hongaarse vluchtelingen.

Oberwart, dat tot na de eerste wereldoorlog Hongaars was, ligt nu op Oostenrijks grondgebied, maar de bevolking is nog zuiver Hongaars, spreekt nog Hongaars, de vrouwen lopen er in de Hongaarse klederdracht, de kerk heeft de Hongaarse bouwstijl en 's zondags wordt er in het Hongaars gepreekt.

Het was dan ook opzettelijk, dat deze plaats werd uitgekozen om er een samenkomst van de Hongaarse vluchtelingen te houden.

Door een zeer zorgvuldige voorbereiding is deze bijeenkomst uitnemend geslaagd.

De deputaten hadden een behoorlijke bedrag beschikbaar gesteld om de kosten te dekken.

Bovendien heeft de gemeente van Oberwart zich werkelijk uitgesloofd om hun landslieden en geloofsgenoten zo hartelijk mogelijk te ontvangen en hen een ware feestdag te bereiden. De *hele* gemeente is actief geweest. In zeker 160 gezinnen heeft men in de voorgaande week allerlei soorten gebak klaargemaakt, zodat er 's zaterdagsavonds een fabelachtige voorraad van allerhande lekkernijen klaar lag. Men heeft talrijke Hongaren geherbergd, gevoed en gelaafd en de kerkeraad heeft bovendien nog een zeer behoorlijk deel van de kosten gedragen. Met de gemeente van Oberwart mede, waren er die dag ongeveer 1500 à 1600 Hongaren bijeen. Zoiets was nog nooit gebeurd

We kregen van Ds. Gyenge, de Hongaarse predikant van Oberwart, een uitvoerig verslag, waaruit we een en ander willen mededelen.

Wij weten nu, dat God alle din- voor hen, die God liefhebben."

Dit Schriftwoord schreef de kerkeraad van Oberwart boven de uitnodigingen, die de vluchtelingen op 1 Juni naar Oberwart riepen.

Uitnodigend opende zich op die dag voor het eerst de deur van het nieuwgebouwde "Gemeindehaus", dat de Oberwarters met grote inspanning en slechts met een royale hulp van de Gereformeerde Kerken in Nederland konden bouwen. De feestelijk versierde grote zaal was die dag tot de laatste plaats bezet. De Oberwarters spreken tot op vandaag hun moedertaal en zo konden zij hun gasten in het Hongaars begroeten. Zelfs als vluchtelingen voelden zij zich die dag "thuis" als in hun verlaten vaderland. De bejaarde ouderlingen van Oberwarts kerk, de degelijke boerinnen en een schare nette jonge meisjes ontvingen de gasten en zorgden liefdevol voor hen, wat voor hen tot een onvergetelijke belevenis werd. Op een lange tafel bij de pastorie boden de meisjes Hongaarse Bijbels en boeken aan. Ansichtkaarten waren er te krijgen. Er werden er die dag 700 verzonden! Velen namen met vreugde een bijbel in ontvangst.

Aan de Gereformeerde Kerken in Nederland bracht Ds Gyenge hartelijk dank voor de financiële hulp, waardoor deze bijeenkomst mogelijk is gemaakt.

Zo kwamen de gasten van heinde en ver!

's Zaterdagsavonds kwam de gemeente van Oberwart in de kerk bijeen voor een bidstond. De Lutherse predikant van Graz ging hier voor. Vol aandacht bad de gemeente om de gave van de Heilige Geest.

Op de 1ste Juni kwamen de gasten 's morgens ter kerk. Deze was spoedig vol. Toen stroomde het Gemeindehaus vol. In de tuin tussen kerk en Gemeindehaus waren onder de bomen banken getimmerd. In grote orde en stilte geschiedde dit alles. Toen de klok begon te luiden, was geen plaats onbezet, maar ook had ieder een zitplaats gevonden.

Dr Körner begroette in hartelijke bewoordingen de gasten namens de Oostenrijkse kerken.

Daarna begon de godsdienstoefening. Ds Veghy van Salzburg ging voor en sprak over Romeinen 8 : 14—16. Alle preken en toespraken op deze dag waren ontleend aan Rom. 8. 't Was een levendige verkondiging van het Evangelie. Degenen, die zich aan de leiding van de Heilige Geest toevertrouwen, zijn kinderen Gods. **Deze drijft de** wurgende vrees uit ons hart, tot dankbaar van onze lippen het woord klinkt: God is onze Vader. De preek van Ds Veghy sprak de harten aan. Zijn woord was de belijdenis van een gelovig hart, met gloed voorgedragen.

Velen waren tot schreiens toe bewogen.

Duizendstemming klonk het psalmgezang.

Geluidsinstallaties zorgden er voor, dat de dienst in het Gemeindehaus en buiten onder de bomen te volgen was.

Na de dienst was er ruimschoots gelegenheid tot onderling gesprek.

Een warm maal wachtte daarna. In vier zalen stonden de tafels klaar en ook velen zaten aan in de eenvoudige boerenwoningen.

Na de middag werde op zes verschillende plaatsen bijbelbesprekingen gehouden en bogen de hoofden zich over de Heilige Schrift. Ook hier was weer Romeinen 8 het onderwerp van bespreking. Daar konden ook de gasten aan het woord komen. Wij hoorden moedige getuigenissen, dat ook in de vluchtelingennood de kinderen Gods niet versagen en dat de kinderen Gods ook in deze nood zich geborgen voelen in de hand des Heren.

In de namiddag werd in het Gemeindehaus een programma uitgevoerd van muziek en voordracht. Ook konden de gasten zich verheugen in het wonderschone voorjaarsweer.

In de grote tuin was het een vrolijk en druk gepraat. Vele oude bekenden troffen elkaar hier weer. De pauze was mede daardoor zeer nuttig. Zij sterkte het saamhorigheidsgevoel van hen, die in de verstrooiing leven.

Daarna luidde de klok weer en de kerk stroomde weer vol.

Vier predikanten en theol. candidaten hielden hier korte toespraken over hun ervaringen bij de geestelijke verzorging van de vluchtelingen.

Ook dit uur liet in menig hart een diepe indruk achter.

Nog een korte samenkomst in het Gemeindehaus volgde met uitstekende zang en goede muziek.

Een avondgodsdienstoefening besloot de dag en voor het laatst hoorde men de boodschap: Niets kan ons scheiden van de liefde Gods, die is in Jezus Christus, onze Heer. Dat was eigenlijk de meest aangrijpende samenkomst van de hele dag. Oberwart moest weer verlaten worden, velen moesten weer terug naar het troosteloze kamp, maar bemoedigd en versterkt. Een onvergetelijke belevenis rijker.

Aan de vluchtelingen was een grote dienst bewezen.

OOK UIT CANADA

Nevenstaand verslag van een kerkdag onder de Hongaarse vluchtelingen in Oostenrijk zal ook in Canada de belangstelling trekken. Immers, ook uit Canada zijn talrijke giften gezonden voor de ondersteuning van de verdreven geloofsgenoten. Van de Deputaten van de Geref. Kerken vernemen wij, dat via het Immigration Committee van de Chr. Ref. Church uit Canada $1500 is ontvangen, hetgeen besteed is om in Juli en Augustus een jeugdkamp te organiseren voor jongens en meisjes van middelbare scholen, die geen familie of vrienden in Oostenrijk hebben waar zij hun vacantie zullen doorbrengen. Dat kamp duurt zes weken en ongeveer 100 jongelui zullen daar o.l.v. Hongaarse predikanten hun vacantie doorbrengen.

Van de Secretaris van het Immigration Committee kregen wij bericht, dat in Juli opnieuw $500 voor dit doel verzonden was. Het is mogelijk, dat er nog kerken of particulieren zijn, die nog giften of collecten in hun bezit hebben voor dit doel. Laten zij dit onverwijld zenden aan de secr. Mr. J. VanderVliet, 304 Dundas St. W., Trenton, Ontario.

We kunnen geen boom missen

Overal in de Canadese bossen kunt U de resultaten van bosbranden zien.

Volgens schattingen bedroeg de schade in 1956 $ 14.500.000; hiervan stond $ 9.000.000 alleen al op de rekening van Alberta. En dit was geen slecht jaar, deze bedragen liggen onder het gemiddelde.

Elk jaar worden deze verliezen in mindere of meerdere mate geleden, al sinds de mens begon met het ontginnen van de bossen.

Canada is gezegend met ongeveer 764.000 vierkante mijl productieve wouden, waarvan ongeveer 260.000 vierkante mijl niet op economisch verantwoorde wijze te ontginnen zijn. Deze rijkdom wordt slechts overtroffen door het tropische Brazilië en door Rusland.

Het is echter geen onuitputtelijke bron. Sommige soorten bossen die eens veel in Canada voorkwamen, zijn nu bijna niet meer te vinden als gevolg van de vernielingen die door de vroegere ontginners werden aangericht. In Ontario vindt men nog maar weinig White Pine. In British Columbia begint men zich eindelijk zorgen te maken over het snelle verdwijnen van de Douglas Fir.

Aangezien Canada's bosrijkdommen binnen enkele generaties door domheid van de mens zo snel verminderd zijn, kan het land zich niet permitteren ook maar één enkele boom door bosbrand te verliezen.

Een achtste van het gezamenlijke inkomen van alle Canadezen is afkomstig van de pulp en papier industrie. Dit wordt door geen andere industrie geëvenaard.

Men vraagt zich echter af of de Canadezen die door de bossen trekken, deze rijkdommen wel waarderen. De natuur zelf veroorzaakt door bliksem de bosbranden die de meeste schade aanrichten. Deze komen meestal in afgelegen streken voor, waar weinig mensen zijn en weinig of geen brandweermateriaal aanwezig is.

Van alle bosbranden worden echter 75% door de mens veroorzaakt. De enige reden waarom deze branden niet meer schade aanrichten, ligt in het feit dat ze gemakkelijk bereikbaar zijn, en op grote schaal bestreden kunnen worden door de provinciale brandweer.

Picknickers, kampeerders, spoorwegmensen en lumbermen hebben de meeste branden op hun geweten. Hoe vaak een onvoorzichtig roker niet de oorzaak is geweest van een bosbrand, door een brandende sigaret weg te gooien, valt niet na te gaan. Een voorbeeld van wat het resultaat kan zijn van deze onvoorzichtigheid is het volgende verhaal over een boom.

In 1952 werd een Douglas Fir op Vancouver Island omgehakt. De boom was 230 voet hoog en had op de grond een diameter van 9 voet. Volgens houtvesters was hij 1092 jaar oud. M.a.w. toen Cabot in 1497 Canada voor Engeland opeiste, was deze boom al 637 jaar oud.

Deze boom werd verzaagd ten dienste van de mens; vele andere even waardige bomen gingen echter verloren door onvoorzichtigheid met vuur.

Houdt U aan de volgende regels wanneer U deze zomer de bossen intrekt:

- Maakt Uw vuur alleen op open plekken, ver genoeg van bomen en struiken die vlam kunnen vatten en het vuur kunnen verspreiden;
- Maakt een vuur slechts zo groot dat het gemakkelijk te doven is. Kiest indien mogelijk een plaats dichtbij water, en overtuigt U dat het werkelijk uit is, voor U de plaats verlaat. Dooft het vuur met water, zodat het niet weer kan aanwakkeren na Uw vertrek;
- Laat geen sigaretten, sigaren of pijpas brandend achter, trapt ze uit;
- Als U rookt in de auto, gebruikt dan de asbak — gooit geen sigaretten uit het raam, indien het een bosbrand kan veroorzaken;
- Weest een brandwacht voor Uw eigen bossen, en overtuigt U ervan dat anderen ook voorzichtig met vuur zijn. Behalve verlies aan natuurschoon, kan een bosbrand ook U geld kosten en de gehele economische groei van Canada nadelig beïnvloeden.

OVERPEINZINGEN bij het huwelijk van mijn neef

Morgen trouwt mijn neef. Mijn oomzegger. Een flink uit de kluiten gewassen jongmens met een vriendelijk gezicht en een pleasant personality. Voorheen de oogappel en trots van de familie; een waar valkenjong. Nu immigrant in Canada.

Hij is hier al een paar maanden en hij heeft al sedert een paar weken emplooi en hij vindt dat het nu dan maar tijd wordt. Hij heeft mij aangesteld als "vader van de bruid" (kan U het volgen??) en hij heeft van alles geregeld. Misschien ook wel een "best man" en een gehuurde ceremoniemeester. Hebt U dat wel eens meegemaakt? Ik woonde onlangs een Canadese wedding bij. Aan het einde van het feest zat ergens een man in een stoel te slapen. Het was de "master of ceremonies", vermoeid na volbrachte ambtsbezigheden. Iedereen was met hem begaan en vond dat men hem naar zijn huis moest brengen. Maar niemand wist, hoe hij heette of waar hij woonde.

Keren we terug tot neef. Neef, die nu in Canada gaat settlen, maar die voor wat zijn nationaliteit aangaat nog Nederlander is. Die dus behoort tot die groep van immigranten, die in allerlei opzichten onder tweeerlei wetgeving vallen en twee Overheden hebben te gehoorzamen, de Canadese en de Nederlandse. Zou een trouwlustig jongeman niet verstandig doen door bij dat feit eens rustig stil te staan?

Ik heb er ons goede, oude Burgerlijk Wetboek maar eens op nageslagen. Voor de Nederlandse kant van de zaak. En voor wat betreft de Canadese zijde: de Marriage Act en aanverwante Acts. Er zijn op dit terrein nogal wat verschillen. Heel wat verschillen, en op allerlei gebied. Leeftijd, verboden graden van bloedverwantschap, formaliteiten van aangifte en afkondiging, wijze van voltrekking, vereiste toestemmingen en vermogensrechtelijke gevolgen.

Wat is de minimum-leeftijd?

In Nederland (behoudens bijzondere dispensaties) 18 jaar voor jongemannen en 16 jaar voor jongedochters. In Canada schijnen 14 jaren al voldoende te zijn, en ook die grens kan in bijzondere omstandigheden door dispensatie worden opgeheven. Hebben we met de Nederlandse eisen iets te maken? Ja, wel ter dege. Deze bepalingen zijn dwingend, ook voor Nederlanders die in den vreemde huwen. Een huwelijk van een zeventienjarige Nederlander, gesloten in Canada, zal in Nederland aanvechtbaar zijn. De zeventienjarige kan naar Nederland terug keren en daar de vernietiging laten uitspreken.

RECHT EN KROM IN CANADA

Maar goed, neeflief is beide leeftijdsgrenzen te boven en dus zal op deze klip de huwelijksboot niet stranden. Evenmin op die van de verboden graden van bloedverwantschap. Ik ga ze hier niet allemaal opsommen. Wie precies wil weten, hoe het daarmee in Canada staat, moet maar eens een bruiloft gaan bijwonen en inzage nemen van de verschillende documenten. Bij een civiel huwelijk staat de betreffende regeling op de achterzijde van de marriage-license; bij een kerkelijk huwelijk op de "proof of publication of banns" (bewijsstuk van de kerkelijke huwelijksafkondiging). Het stemt vrij aardig overeen met wat we in Nederland gewend zijn. De eisen lijken in Canada iets strenger; verboden zijn hier b.v. ook: het huwelijk tussen neef en nicht, en: het huwelijk tussen een pleegouder en een pleegkind.

Hoe staat het met de wijze van huwelijksvoltrekking en met de daaraan verbonden formaliteiten van aangifte en afkondiging?

Neef trouwt "gewoon". Iedereen trouwt altijd "gewoon". Dat betekent in dit geval: in de kerk. Uitsluitend in de kerk. Geen City Hall of Magistrate. Gaat dat zo maar?? In *Nederland* is dat helemaal niet zo gewoon!

Ja, het gaat. Accoord, neef, accoord. Mijn B. W. zegt: Nederlanders, die in den vreemde huwen, zullen zich ten aanzien van de wijze van voltrekking en voor wat betreft de formaliteiten van aangifte en afkondiging hebben te richten naar de bepalingen van het land waar zij trouwen. De Canadese wijze van voltrekking zal dus in Nederland niet aan dispuut onderhevig kunnen zijn.

Dat is een hele concessie. Want de Nederlandse wetgever is, op het voetspoor van de Franse- (maar eigenlijk al sedert de Hervorming) gekant tegen het uitsluitend-kerkelijke huwelijk. Zelfs wordt straf bedreigd tegen de geestelijke, die een kerkelijke huwelijksbevestiging leidt voordat de burgelijke voltrekking heeft plaats gevonden.

Maar Nederlanders in Canada mogen en moeten dus handelen naar de Canadese regels. Accoord.

Hoe staat het met de vereiste toestemmingen?

Nederland zegt: Kinderen tot 21 jaar behoeven de toestemming van de in leven zijnde ouders. Onvoorwaardelijk. Boven 21 jaar (tot 30 jaar) evenzeer, maar daar kan de toestemming worden vervangen door een machtiging van de Kantonrechter.

In Canada geldt: toestemming is slechts nodig tot 18 jaar. En zelfs déze toestemming kan (als de rechter de weigering van de ouders niet redelijk acht) door machtiging van de rechter worden vervangen.

Dat gaat wel heel erg ver. Voor Nederlandse begrippen te ver. In elk geval: de Nederlandse wet houdt hieraan zijn eigen maatstaven vast en de geldigheid (in Nederland) van het (in Canada) gesloten huwelijk komt in ernstig gevaar. *Niet* als het gaat om de toestemming "tussen 21 en 30'. Het ontbreken dààrvan leidt niet tot nietigheid of vernietigbaarheid. Maar wél als het gaat om de toestemming "onder 21". Een 18-, 19-, of 20-jarige, die hier te lande zonder toestemming van zijn ouders huwt, moet wel bedenken dat de ouders het huwelijk in Nederland nietig kunnen laten verklaren.

Ai, ai. Dit is een ernstige zaak. Is neef al 21? Ik moet eerlijk bekennen: ik weet het niet. Ik herinner me niets van een een-en-twintigste verjaardag. Niets. Ik voel me er helemaal niet gerust op. Hier dreigt gevaar voor dat bootje. Stel U toch voor, dat zijn moeder, vanuit Holland . . . .

Neen, natuurlijk niet, het zal wel zo'n vaart niet lopen; ze zal het wel niet doen. Neef komt — zoals U begrijpt — uit een nette, verstandige familie en in nette, verstandige families schiet men niet met zulk grof geschut. Maar is het toch niet een kwellende gedachte? Vooral voor de arme bruid? Een schoonmoeder te krijgen die het morgen te water te laten scheepje ieder ogenblik met een transatlantische torpedo in de grond kan boren?

En dan is ze in het ene land wél getrouwd en in het andere land niet. Wel in Canada, maar niet in Nederland. Om van de rest van de wereld maar niet te spreken; daar zal men achter haar burgerlijke staat alleen maar vraagtekens kunnen zetten. Een verre van benijdenswaardige situatie. Denkt U, dat neef haar dat allemaal verteld heeft? Ik niet.

Ik blader nu in de meer zakelijke pagina's. *Het huwelijksgoederenrecht.* Een onderwerp, dat alleszins de aandacht verdient. Komt neef, zoals ik al aanstipte, naar de ene zijde uit een alleszins ordentelijke familie, naar de andere kant stamt hij uit een geslacht van zakenmannen en het is voornamelijk deze laatste bloedgroep die zich in hem manifesteert. Momenteel moge hij dan "employed" zijn, in de toekomst zie ik hem nog wel eens zelfstandig in business gaan. Is dat geen aanleiding om de wet te raadplegen?

In Nederland wel. Daar zal men gewoonlijk de betrokkene aanbevelen om te trouwen op huwelijkse voorwaarden en de gemeenschap van goederen uit te sluiten. Het schept de mogelijkheid om een deel van het echtelijk bezit veilig te stellen voor de risico's van het zakenleven. Een onderwerp, waarop ik nog eens terug hoop te komen.

In Canada komt het punt niét zozeer aan de orde. In Canada immers trouwt men *altijd* buiten gemeenschap van goederen. Men kent

(Vervolg op pag. 6)

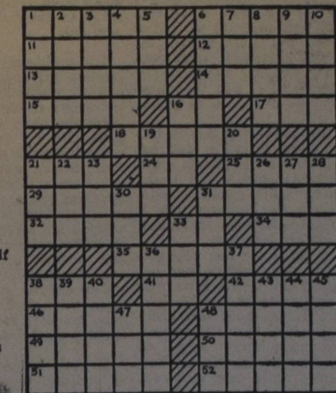
Weekly X-Word Puzzle

ACROSS
1. Miss Bernhardt
6. Capital of Nigeria
11. Astonish
12. Mirror reflection
13. Neat and smart (colloq.)
14. Canadian leaf
15. Semifluid butter (Ind.)
16. Jumbled type
17. Varying weight (Ind.)
18. Packing box
21. Mature
24. Overhead
25. Band instrument
29. Proofreader's mark
31. Kind of hat
32. Ireland
33. Molybdenum (sym.)
34. Before
35. War trophy (Am. Ind.)
38. Linen vestment (eccl.)
41. Siberian gulf
42. Kind of cheese
46. Jars
48. Come up
49. Aside
50. Kings' titles
51. Networks
52. Excuses

DOWN
1. Warbled
2. Oriental nurse
3. Price
4. Mexican Indian
5. A call (slang)
6. Boundary
7. Wine vessel
8. Openings
9. Eye
10. Prophet
16. Invalid's food
19. Monotonous existence
20. Newt
21. Playin card
22. Kind of fish
23. Assam silkworm
26. Anger
27. Distant
28. Female sheep
30. Half ems
31. Coin (Peru)
33. Queen of the fairies
36. —— Rica
37. Danger
38. Partly open
39. Canter

Saturday's Answer

40. Cry, as a calf
43. Terrible
44. On the ocean
45. Botch
47. Three: comb. form
48. Viper

OPLOSSING PUZZLE VAN DE VORIGE WEEK

Horizontaal: 1. do; 3. boek; 5. amen; 8. n.n.; 10. Etna; 13. uier; 15. t.a.; 16. op; 17. s.g.; 19. Ko; 20. e.o.; 21. er; 22. kil; 24. el; 26. nu; 28. tegel; 29. oever; 31. het; 32. ora; 33. slap; 34. solo; 36. vlo; 37. iet; 39. mond; 42. snor; 45. K.M.A.; 47. dam; 48. brein; 50. egaal; 52. N.T.; 54.Ir; 55. alp; 57. nu; 58. p.k. 59. ei; 61. ai; 63. P.G.; 64. or; 65. lust; 67. slim; 69. An; 70. eend; 71. knus; 72. k.m.

Verticaal: 1. de; 2. Otto; 3. ba; 4. elp; 6. mis; 7. nu; 8. neon; 9. nr; 11. na; 12. lui; 14. ik; 16. orgel; 18. gevel; 20. echo; 21. Ee; 22. klap; 23. Loes; 25. le; 27. Utah; 28. T.T.; 30. r.o.; 33. som; 35. oir; 38. Aken; 40. opera; 41. Dina; 42. soep; 43. orang; 44. smak; 46. Ab; 47. dl; 59. R.I.; 51. au; 53. Teun; 56. lok; 58. prik; 60. is; 62. Inn; 63. pon; 64. o.l.; 65. la; 66. te; 67. s.s.; 68. m.m.

Thine IS THE KINGDOM

by James H. HUNTER

(77)

Thus did the spirit of Ivan Borovitch with its load of sin and iniquity such as few have borne fare forth alone to its own place.

Sam Peake caught Olga as she fell and carried her into the cottage while Tresham gathered up the parcels. In a few moments she recovered. Dr. Tresham phoned the police in Bracebridge and in half an hour the bodies of man and beast had gone. After a cup of tea, Olga was herself again.

For an hour they talked over the events of the past weeks in which they had played such strange parts.

"There is just one thing I regret," said the scientist, "and that is that Trager did not get his deserts. He will ultimately, of course."

"The ultimate is not far away, Malcolm," Sam Peake declared. "The driver of the car from which Ted Veale was shot has confessed and Colin has a warrant charging Trager with murder. So that pretty well takes care of the Canadian Politburo."

The afterglow was lighting the western sky in purple and red when Dr. Tresham took Olga back to Glen Rocks where she was staying.

"Shut off the engine, dear," she said when they were out in the lake. "It seems like sacrilege to disturb the peace of a night like this."

Her companion complied and hand in hand they sat until the daylight had gone and the stars came forth, solemn eyes that have looked down upon the pageant of human life with its sufferings and sorrow, its hopes and fears since Time began until Time shall be no more.

"You know," said Olga apprehensively, "I have been wondering what the Canadian government will do with me for my part in this horrible business. Shall I be deported or imprisoned?

Dr. Tresham was silent for a moment. "I think it will be the latter," he said gravely. "As a matter of fact, sentence has already been pronounced upon you— a life sentence—'until death do us part,' and I'm to be the warden. How do you like that as the reward of a grateful government?"

"Oh, Malcolm," whispered Olga through her tears, "in all the world there never was a happier or more willing captive than I."

☆

It was a georgeous September day, lovely as only September days in Muskoka can be, when a double wedding was held on the spacious lawn of Glen Rocks. When it was over Jill Cavell was the wife of Inspector Colin MacKellar of the R.C.M.P. and Olga Yasnalov, from Chagra beyond the Urals, the wife of the well-known scientist, Dr. Malcolm Tresham. The officiating clergyman was the Reverend Walter Mitchell of Glen Rocks and the Guard of Honor was Scout Company No. I of the Rosseau Die-Hards known as the Glen Rocks Rangers. It was late in the afternoon when the two boats left Glen Rocks. They traveled together for a mile or two then separated, the one for the Cavell home on Lake Muskoka and the other to 'Shalom'.

"Darling, is it true, or only a beautiful dream?" asked Olga as Malcolm carried her over the threshold of the cottage of peace.

"Quite true, my dear. Have no doubt about that."

"Think of it," said his wife. "Nothing more to fear from those evil men, and this beautiful Muskoka free from their pollution."

From the window of the cottage they watched the sun go down. Olga suggested they go out on the lake again.

"I want to see the sunset from the water and feel once more that unutterable peace that fills my being out there," she said.

"I think we will take the canoe tonight. It suits an occasion like this," said her husband smiling.

"That will be perfect, darling'.'

"I wonder why it is that sunset affects me more powerfully than sunrise," said the girl in a low voice, as the ineffable glory of the dying day enveloped them and ravished their souls with peace.

"I suppose it is the analogies that it suggests," said Malcolm. "There is a pathetic something added to beauty by the knowledge that it is fleeting, and that we are fleeting with it. The sunset, for instance. It is only one of the many symbols that Nature spreads before us for the one who has eyes to see and a mind and heart to read aright. Everything around us is a living witness to great spiritual truths by which we may discern the ways of God with man, and draw comfort and inspiration from them. The wind that we hear and feel, but which no man has seen, on whose rushing mane no hand has been laid, and whose whence and whither no man knows, is a symbol of the great Spirit, the third Person of the Trinity through whose mighty energizing power we are born anew into the kingdom of God. Does this seem strange to you, dear?"

"It is beautiful! It is wonderful! Tell me more about these things. There is something within me, something from far, far away, some elemental thing, that responds to what you say. The sky—what is it the symbol of?"

Malcolm smiled and was silent as he watched the dying light weave its shifting pattern on the horizon.

"Unchanging and changeless," he said quietly at last. "Vast, incommunicable, unending—a fit symbol of the infinite, eternal and unchanging God."

So they sat in silence for awhile, but it was a silence that was without strain and was filled with the music of unutterable things.

Olga stretched herself luxuriously on the cushions in the canoe and looked at her husband with eyes that held in their depths the wonder of a great love, a love that seemed to her could only com from God and was a part of God Himself. "Tell me something more, dear, before we go home, something that speaks to your heart and to mine."

Malcolm picked up his paddle. There was no sound as he dipped it in the water and the canoe sped silently on its way.

"'In the hollows of quiet places we may meet,'" he said softly, his tone exquisite with tenderness, "'the quiet places where is neither moon nor sun, but only the light as of amber and pale gold that comes from the hills of the heart. There, listen at times; there you will call, and I hear; there will I whisper, and that whisper will come to you as dew gathered to the grass, at the rising of the moon.'"

The girl's face was suffused with exstasy. "How perfectly lovely, how exquisite," she breathed as the canoe sped onwards. The fragrant sweetness of the sun-kissed pines that tossed dark plumes against the sky was carried to them. A breeze from the west rippled the surface of the lake only to die quickly away as the canoe reached the dock. Hand in hand they walked up the little path from the lake to the cottage. At the door they halted, listening. Then from far away they heard the bells of Glen Rocks playing "Abide with me." Ineffably sweet it sounded. They listened till the last note died away amid the stars in the silent beauty of the night. Malcolm gently closed the door.

"At last," said Olga," we are alone, "My husband, just you and I in the temple of peace."

"'And now abideth Faith, Hope and Love, these three, but the greatest of these is Love,'" said Malcolm, as he folded her in his arms and kissed her long upon the lips.

The End

INGEZONDEN:

De T. V. Panel

ANTWOORD AAN DE HEER BAKELS

Met grote belangstelling en op vele punten met instemming heb ik het ingezonden stuk van de heer Bakels gelezen. Voor ik mijn gedachten daarover zeg mag ik misschien eerst iets rechtzetten. Ik heb nooit gezegd: Ouders, koop maar een TV voor Uw jongens, dan bemerken ze . . . enz. Alles wat ik heb getracht te doen is een vraag te beantwoorden, een zeer concrete vraag, gesteld in welgekozen bewoordingen en betrekking hebbende op een speciaal geval: een vader die niet weet of hij zijn jongens al dan niet bij de buren naar de TV zal laten kijken. Er was dus niet gevraagd: Geef eens in ten hoogste 3300 woorden Uw oordeel over de TV. Of: Wat moeten we met de TV in onze gezinnen?

Bij de beantwoording ben ik uitgegaan van de gedachte dat het hier een normaal Christelijk gezin betrof waar de ouders van Godswege hun ouderlijk gezag uitoefenen en waar de kinderen om 's Heren wil liefde en gehoorzaamheid aan hun ouders bewijzen.

Gelukkig zullen er nog vele zulke gezinnen zijn, anders zag het er treurig uit met de Kerk en voor onze Calvinistische beginselen hier in Canada. En in zulk een gezin kan m.i. de TV met vertrouwen worden binnengelaten, mits de ouders op hun hoede zijn en hun plicht en roeping in deze verstaan. In zulk een gezin kunnen ook ten opzichte van de TV de Calvinistische richtlijnen worden gevolgd die ons leren om, wars van alle Dopersche mijding, de gaven die God ons schenkt in de natuur ,op te eisen voor Christus.

Dat het helaas in vele gezinnen beneden dit ideaal blijft, en de TV als gevolg daarvan een bron van ergenis wordt, wie zal het ontkennen? Maar ik ben geneigd te vragen: Is de TV daar werkelijk de oorzaak van de ergenis, of ligt die oorzaak veel dieper? Zou in zulk een gezin de radio met z'n vele jazzprogramma's niet dezelfde ergenis verwekken? Waarom praten we dan niet meer over de radio? Of moet die ook maar weer weg uit de gezinnen, ondanks het feit dat zij voor velen, vooral zieken en ouden van dagen, een zegen is gebleken? Moeten wij als Calvinisten zeggen: Weg met de TV tot tijd en wijlen dat zij geen ergenis meer is in onze gezinnen! Ik verzeker U dat die tijd dan nooit komen zal.

Het probleem van de TV zal zich aan ons blijven opdringen. We kunnen het niet oplossen door te trachten eraan te ontlopen of door onze kinderen naar de buren te laten gaan. De TV is een product van menselijk genie en krachten der natuur, beiden gaven van God. Omdat deze uitvinding in handen is gevallen van zondige mensen heeft de Aartsleugenaar er zich op geworpen om zielen naar het verderf te leiden. Maar dat heeft hij ook met andere uitvindingen gedaan, o.a. de boekdrukkunst. Ontelbare zielen worden vergiftigd door het lezen van slechte boeken. Alleen, gaat het niet zo opvallend en luidruchtig als bij de TV.

Evenals het nu onze taak is om te strijden tegen slechte lectuur, zo hebben wij m.i. ook een taak te vervullen ten opzichte van de TV. Deze taak, die alleen in God's kracht kan volbracht worden, ligt in de eerste plaats op het terrein van het *gezin*, het echt Christelijke gezin waar de rechte harmonie heerst tussen ouders en kinderen. Voor we aan die taak kunnen beginnen moet het dus met de gezinnen in orde zijn, en daar ontbreekt vaak zoveel aan omdat we allen zondige en kortzichtige mensen zijn. En ik vraag mij af of hier de bijzondere levensomstandigheden waarin vele immigrantengezinnen zich bevinden, ook geen rol spelen.

Ik stem dus tenvolle in met wat de heer Bakels zegt dat we als Christenen een grote verantwoordelijkheid hebben om de gaven van God zodanig te ontplooien dat we er Hem mee kunnen dienen, en dat zulks ook voor de TV geldt. Het enige verschil is: Hij ziet het als een taak voor morgen, en ik als een taak voor vandaag.

B. Boulogne

" . . . naar aanleiding van Uw lofzang op de T.V., wij hebben er nog geen goeds in gezien. Hebben daarvoor onze kerken de bioscoop veroordeeld, dat we die thans zelf in huis halen? Ik zie het als een groter verval voor onze kerken. Er is geen grens meer. De toekomst is erg donker. Reeds hebben we dansmuziek in de kerk van B. op Zondag. Zouden wij erg dicht bij de tijd van de Anti Christ zijn?"

J. V. D. B.

" . . . Uw artikel over T.V. was realistisch, eerlijk, nuchter en best . . . "

(Rev.) D. J. S.

BIJ HET HUWELIJK VAN MIJN NEEF

(Vervolg van pag. 5)

hier te lande die gemeenschap niet. Iedere echtgenoot heeft hier zijn eigen rechten en verplichtingen, bezittingen en schulden.

Dus geen huwelijkse voorwaarden maken? Maar wat wordt *dat* voor een Janus-figuur? Want de Nederlandse bepalingen zijn weer dwingend; er moge naar Canadees recht algeheel scheiding van bezit zijn, naar Nederlands recht zal er algehele gemeenschap zijn. Want op dit punt geldt naar de Nederlandse wet voor de buitenslands huwende Nederlanders weer het Nederlandse recht. Kopen de jonggehuwden later een huis, b.v. op naam van de vrouw, dan is dat naar Canadees recht van de vrouw doch naar Nederlands recht van hen samen. Wordt neef gerechtigd in een erfenis in Nederland, dan is hij aan deze zijde van de Oceaan uitsluitend-gerechtigde, maar aan gene zijde valt het erfdeel in de huwelijksgemeenschap. Etc. Etc.

Ik ga maar eindigen. De problemen stapelen zich al te hoog op. Ik zal de beide gelukkigen morgen maar zwijgend de hand gaan drukken. Met een bekommerd gemoed, maar zwijgend. Ik heb nog niet eens alles verteld. U weet nu, dat neef's domicile in Canada is en dat zijn nationaliteit is: Nederlander. Maar zijn geboorteland? Indonesië. En de bruid? Daar zegt U wat. Nationaliteit: Zuid-Afrikaans. Geboorteland: Engeland. Domicile: Canada. Voldoende stof, om dit hele nummer van CC vol te schrijven. Maar ik stop. Het lijkt bijkans een onderwerp voor een vijfmogendheden-conferentie.

Tot zover het huwelijk van neef. Dit betoog over zijn juridische bestaansonzekerheid heeft hij in elk geval gratis.

Hij krijgt het cadeau.

Als huwelijksgeschenk.

L. Verbeek.

Schriftonderzoek

Het is September en binnenkort beginnen onze Ladies Societies weer met hun vergaderingen. We hopen dat ieder er met verlangen naar uitziet en dat we getrouw mogen zijn in ons verenigingsleven. Het zal zeker van belang zijn om eens samen over het voornaamste van onze vergaderingen na te denken — namelijk de studie van Gods Woord.

Ik ben er zeker van dat we er geen nadruk op behoeven te leggen dat het eerste uur van de vergadering aan de bespreking van de Bijbel gegeven moet worden. Zonder het onderzoeken van Gods Woord zou het de moeite niet waard zijn om eens per week of om de 14 dagen samen te komen. Dat is ons allen duidelijk.

Maar — welk doel heeft de Bijbelstudie in onze verenigingen? Als antwoord zegt iemand: "Ons doel is om Gods Woord beter te leren kennen". Maar dat is het doel ook van een Zondagsschoolklas. Ons doel moet verder gaan dan alleen kennis te vermeerderen. We moeten kennis verkrijgen en die toepassen op het leven en de problemen van het leven. Onze bespreking moet niet een theologische uiteenzetting zijn, maar ze moet specifiek ten doel hebben ons te doen zien wat God in Zijn Woord van ons vraagt in alle levensverhoudingen.

Wat moeten we behandelen op onze vereniging? Dat maakt niet zoveel verschil want alle Schrift is gegeven tot ons profijt. Toch zijn er zekere gedeelten van Gods Woord die ons veel meer te zeggen hebben dan andere gedeelten. Het is niet wijs om betrekkelijk onbekende of mysterieuze stukken te behandelen. Het is ook niet gewenst om heen en weer te springen, vrije onderwerpen nemende, nu eens iets uit het Oude Testament, dan weer uit het Nieuwe, dan uit de zendbrieven en daartussen een maatschappelijk of opvoedkundig onderwerp. Het is verreweg het beste om een geheel bijbelboek stuk voor stuk te behandelen. Dan is er werkelijk een lijn in onze bespreking, en er is goede kans dat we te weten zullen komen wat de Here ons door een zekere schrijver heeft te zeggen. Het behandelde moet, zo het immers kan, praktisch en behulpzaam zijn. Als het mogelijk is is het wijs om goede schetsen te volgen want dan heeft men hulp in het zoeken naar de juiste betekenis.

De methode die het best gevolgd kan is dat een inleidster speciale studie maakt van het tevoren afgekondigde onderwerp of gedeelte en daar over een korte inleiding maakt, en voorleest. Dit neemt studie en nog eens studie maar dat is juist zo goed voor ons. Ze gaat niet eerst naar een commentaar of bron om te lezen wat *iemand* van het onderwerp te zeggen heeft, maar ze gaat eerst naar de Bijbel. Ze leest het gedeelte drie of vier keer rustig over en bidt om de leiding des Heiligen Geestes. Dit gebeurt niet de dag vóór de vergadering maar minstens een week voor de vergadering. Dan heeft ze reeds een goed idee waar het over gaat en heeft ze meer aan de hulp die haar daarop in de Schets wordt geboden. Die bestudeerd hebbende is ze klaar haar inleiding te schrijven. De inleiding moet kort zijn, niet breedvoerig alles behandelende. De inleiding moet de leden *in* leiden niet *door* leiden. Dan blijven er vragen over die gelegenheid tot rijke bespreking geven. De inleidster kan enige vragen in gedachten hebben maar de bespreking moet niet geconcentreerd zijn op de inleidster, noch op de inleiding, maar op het gedeelte van Gods Woord waar het over gaat.

De leden moeten ook voorbereid zijn. Ieder moet tevoren weten wat behandeld zal worden. En dan moet er voorstudie gemaakt worden, anders heeft men minder aan de bespreking. Ieder moet het Bijbelgedeelte zowel als de schets thuis lezen en er over denken. De gedachten moeten over de voorgestelde vragen gaan, en als men zo voorbereid naar de vereniging gaat zal de bespreking van rijke waarde blijken te zijn.

De presidente komt vanzelf ook goed voorbereid naar de vergadering. Maar ze praat niet altijd; ze is niet een onderwijzeres. Als de leden en de inleidster hun taak flink hebben verricht zal dit ook niet nodig zijn. De presidente eindigt de discussie over verschillende vragen door de conclusie samen te vatten en dan gaat de bespreking verder. Ook zorgt de presidente dat er niet te lang gesproken wordt over één punt, of dat er afwijking komt en men een geheel ander onderwerp begint te behandelen.

Omdat er vragen komen die te moeilijk zijn om onmiddellijk te beantwoorden is het, dunkt me, aan te bevelen dat er een vragenbus zal zijn. Schrijft zulke vragen op een strookje papier en doe ze in de bus. Later kunnen de vragen uitgedeeld worden aan verschillende leden, die er bijzondere studie van maken. Men zou een avond kunnen vast stellen waarop zulke vragen dan worden beantwoord en besproken. Of — verzoek de dominee eens op de vergadering te komen om de vragen te beantwoorden. Ik weet, hij zou het graag doen als hij de tijd heeft, want het is ook goed voor hem eens contact met de ladies te hebben. Maar dan moet hij de vragen voorhands in bezit hebben want ook een dominee moet studeren om gegronde antwoorden te geven.

Nu nog iets over het uur na de pauze. Is het bij jullie ook zo dat er bijna altijd te veel "business" is te doen? Dat is vervelend want dit brengt ons van ons hoofddoel af. Soms is het *toch* nodig, maar zouden we niet een voorbeeld kunnen nemen aan onze Canadese vrienden, die bijna alle business in handen geven van commissies, waarvan één dame de "convenor" is, en die het werk buiten de vereniging doen, en alleen een rapport geven op de vergadering? We behoeven toch niet *allen* uit te maken wie de koekjes zal brengen of wie *dat* stukje naaiwerk zal doen.

En nu dat kopje thee! Dat is zo gezellig en daar tussen kan men zo heerlijk praten! Doch — laat het niet te veel tijd nemen, 10 of 15 minuten op z'n hoogst. Geef voorkeur aan een kort programma na de pauze — een opvoedkundig of maatschappelijk onderwerp, een mooi gedicht, of kort verhaal, een improvisatie; en dan nog even een paar verzen zingen! En vooral sluiten precies op tijd, (vanzelf ook op tijd beginnen) en dan gaan allen voldaan naar huis, om later over het besprokene na te denken en het in praktijk te brengen.

Moge dit komende seizoen ons een rijk en gezegend verenigingsleven geven, tot ons voordeel, maar bovenal tot Gods eer!

Mrs. C. Witt

Women's Corner

Editor: Mrs. C. WITT
R.R. 4 — Trenton, Ont.

GODS WOORD EEN LICHT

Ik ben een vreemd'ling op deez' aarde
En raads'len doen zich telkens voor:
Wat moet ik doen? Wat moet ik laten?
Hoe vind ik steeds het rechte spoor?

Maar uit Uw heilig Woord, o Here,
Rijst helder licht voor mijne voet.
Daar vind ik 't antwoord op mij vragen
En vrede en troost voor mijn gemoed.

B. ten Kate.

Calgary en omgeving

Vier Juli 1958 was voor de vrouwenverenigingen in Calgary en omgeving een belangrijke dag. Een league werd opgericht. Alle verenigingen zonden afgevaardigden.

't Was een goede avond. Moge deze league zegen afwerpen voor onze stad en omgeving.

Wij zijn voortgevaren en hadden 11 Augustus een vergadering waarin de voornaamste dingen zijn besproken. Allereerst werd een voorlopig bestuur gekozen, reglement opgesteld en goedgekeurd.

We stelden een avond vast voor onze eerste gecombineerde vergadering.

Dat zal dan zijn op 16 September 1958. Ds. Hofman verklaarde zich bereid die avond voor ons te spreken over: "The mother in the home". Een interessant onderwerp. We hopen dat allen present zullen zijn.

Na de pauze zal er een vrije bijdrage geleverd worden door Mrs. N. van Brummelen, terwijl Joan de Graaff voor ons hoopt te zingen. De verenigingen van Red Deer, Brooks en High River zullen worden uitgenodigd. Brengt allen een Psalter Hymnal mee! De First Christian Reformed Church is deze keer gastvrouw, terwijl de vergadering in de *Emmanuel Christian Reformed Church* zal gehouden worden.

Wie geen lid is hopen we toch ook te zien.

In deze league kunnen we banden versterken en naastenliefde betonen! Mogen we op veel dames rekenen. Tot ziens dan 16 *September* 7.45 *uur*.

Bezoekers of Immigranten

De Minister van Immigratie heeft in het Parlement gesproken over personen, die als bezoekers in Canada vertoeven en zich hier definitief wensen te vestigen. Er schijnen ongeveer 700 van deze gevallen op het Ministerie bekend te zijn. Velen ervan zijn afkomstig uit landen, waar zij geen visum voor immigratie in Canada zouden hebben gekregen als zij hadden geprobeerd op de normale wijze te emigreren.

De Minister deelde mede, dat tot 1 Maart 1959 de gelegenheid open staat voor zulke bezoekers, om een verzoek in te dienen voor een permanent verblijf in Canada. Verwacht wordt, dat het merendeel van de aanvragen zullen worden toegestaan. Na die datum zal echter strikt de hand worden gehouden aan de Immigration Act en Regulations.

Lezers schrijven . . .

Geachte Redactie

Wij zijn nu 2 jaar geleden in Canada en zijn direct bij onze aankomst Calv. Contact gaan lezen.

Dit is een blad dat in ieder Chr. gezin thuis hoort.

Hierbij voor 2 jaar het abonnementsgeld.

Wij zouden Uw blad niet graag willen missen. Wat betreft de taal Hollands of Engels, naar mijn mening is de tijd niet rijp voor meer Engels in Uw blad, gezien de nog vele emigranten die liever Hollands lezen dan Engels.

Wij hopen dat Uw blad mag uitgroeien tot een dagblad. Hoog nodig voor Canada en de jeugd.

Gods zegen toegewenst op Uw arbeid voor de Chr. pers!

Groeten

J. H. te L.

EEN NIEUW VOLKENRECHT

(Vervolg van pagina 1)

radenheid van het Hongaarse gezantschapspersoneel. In hoeverre is dat juist?

Diplomatieke onschendbaarheid

Hugo de Groot nam vroeger aan, dat een gezantschapsgebouw eigenlijk niet tot het grondgebied van de ontvangende staat behoorde. Dat verdedigt men op het ogenblik niet meer. De ontvangende staat blijft de overheid ook voor het gezantschapsgebouw, maar de gezant heeft exterritorialiteit, dat wil zeggen men verleent hem allerlei rechten, die voor het uitoefenen van de diplomatieke werkzaamheid van belang zijn en men doet dat met ruime hand, maar onder beding van wederkerigheid. Zo is een misdaad, gepleegd in het gezantschapsgebouw, gepleegd op het grondgebied van de ontvangende staat en kan dus ook daar vervolgd worden.

Dit punt is hier in Bern thans van gewicht. Het zou natuurlijk kunnen zijn, dat de misdadiger zelf exterritorialiteit bezit, maar dan gaat deze regel natuurlijk niet op, omdat hij daardoor onttrokken is aan de rechtspleging van de ontvangende staat. Dat was van belang, toen onlangs een chauffeur van de Nederlandse ambassade in Londen een verkeersongeluk beging. De gevolgen daarvan waren niet ernstig en bovendien waren er tal van verzachtende omstandigheden. De Nederlandse regering weigerde dan ook de exterritorialiteit op te heffen. Iets anders was het met een lid van het Belgische gezantschap, die betrapt werd op wapensmokkel over de grenzen van Libanon. Daar heeft de Belgische regering geen hand voor uitgestoken. Daarom neemt men op het ogenblik ook aan, dat vrijheidsberoving, zelfs van eigen onderdanen in een gezantschapsgebouw niet geoorloofd is. Ook dat is aan de orde geweest, en wel, toen men een Russische ambassadeur er van verdacht bepaalde verdachte personen in de ambassade vast te houden, tot zij over de grenzen konden worden gesmokkeld.

Omdat het gebouw staat op het grondgebied van de ontvangende staat, moet het ook beschermd worden. Als regel geschiedt dat niet met meer middelen dan een gewoon pand, tenzij dat de betrokken diplomaat er om vraagt of de omstandigheden gevaarlijk dreigen te worden. Dat geval deed zich voor met de Indonesische ambassade in 's-Gravenhage, toen Soekarno begonnen was met zijn anti-Nederlandse actie en daarover werd ook weer gesproken, toen de Indonesische zaakgelastigde klaagde over een begin van brandstichting in het gebouw. Maar de Russische regering is ten aanzien van westerse ambassades in Moskou wel heel erg tekort geschoten.

Maar deze bescherming houdt op bij de ingang van het gebouw. De politie, aldus ook het verweer van de Zwitserse regering, is niet verplicht de bezoekers te fouilleren. Deze beide Hongaren waren volkomen normaal door de Hongaarse ambtenaren binnengelaten en daardoor hield toen de verantwoordelijkheid van Zwitserland op. In het gezantschapsgebouw mag men zelfs eigen politieambtenaren er op nahouden, maar deze hebben buiten het gebouw weer niets te zeggen.

Als regel blijft dan ook de politie van de ontvangende staat buiten het gebouw. Slechts bij brand of bij andere voorvallen, waardoor gevaar voor anderen bestaat, geldt dit voorschrift niet.

Nu komen vraagstukken als de verantw[illegible]delijkheid voor de overval in Bern niet vaak voor. Anders is het met het recht van asyl. Het belangrijkste voorbeeld is wel dat van de kardinaal Minszcentsky, die voor de regering Kadar een toevlucht zocht in een vreemde ambassade. Schending van dit asylrecht heeft men blijkbaar niet aangedurfd, ook omdat men in de betrokken ambassade wel middelen tot verdediging van de exterritorialiteit zal hebben getroffen. Maar met de vroegere Hongaarse premier is het wel anders gelopen, toen hij onder voorwaarde van lijfsbehoud het door hem gekozen asyl verliet.

Maar al de moeilijkheden zijn niet opgelost, omdat men ook gaarne het recht van asyl wil uitstrekken tot consulaten. Jaren geleden werd dat een twistpunt bij de vestiging van een Russisch consulaat in Engeland, toen de diplomatieke betrekkingen pas weer waren hersteld.

Wat moet er nu gebeuren, als een gewone misdadiger zijn toevlucht neemt in het gezantschapsgebouw? Als regel zal de gezant zich niet verzetten tegen de politie van de ontvangende staat. Mocht hij dit wel doen, dan zal men wel volgens de gewone diplomatieke kanalen de uitlevering vragen. Huiszoeking naar personen en goederen zal niet mogen geschieden.

Geschonden neutraliteit

Maar zelfs al neemt men aan, dat de Zwitserse autoriteiten niet meer hebben gedaan dan met de internationale gebruiken voorschrijven, dit neemt niet weg, dat men in Bern in een zeer onaangename positie is gekomen. In de eerste plaats omdat men hier staat voor een onderscheid tussen wat het gewone volk als juist aanvoelt en wat de regering verplicht is te doen. Het Zwitserse volk gevoelt, dat de tegenwoordige machthebbers in Hongarije verantwoordelijk zijn voor al die misdaden, welke hun voorlopig eindpunt gevonden hebben in de moord op de bekende twee Hongaarse leiders, Maleter en Nagy. Waarom moet nu de vertegenwoordiging van zulk een regering worden beschermd tegen lieden die indertijd hebben moeten vluchten voor het Hongaars-Russische schrikbewind?

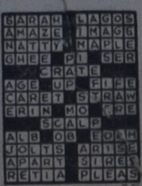
Zolang er normale diplomatieke betrekkingen bestaan met Hongarije kan de regering echter niet anders doen dan de gezantschapsgebouwen te beschermen. Maar daarom mag de regering ook verwachten, dat haar politieambtenaren bij de uitvoering van die onaangename plicht niet gehinderd worden door het volk. Maar indien bepaalde toegelaten vreemdelingen de regering telkens in moeilijkheden brengen is de regering dan toch nog verplicht deze lieden het gastrecht te verlenen? Of moet men hun het verblijf ontzeggen, hoe onaangenaam dat ook mag zijn?

Dat neemt niet weg, dat men in het algemeen in diplomatieke kringen gebeurtenissen als die in Bern ongaarne ziet. Tot het wezen van de diplomatie behoort, dat zij rekenen moet op de ongereptheid van persoon en goederen in het ontvangende land. De reputatie van Zwitserland is ter dege door de beide Hongaren aangetast. Als zodanig hebben zij de Zwitserse staat schade toegebracht. Evenwel hebben zij dit in het onderhavige geval gedaan door betrekkelijk geringe delicten. Misschien door huisvredebreuk, door zaakvernieling, door bedreiging met geweld en dergelijke. Gelukkig is het niet gekomen tot een misdrijf tegen het leven gericht. Voor de vervolging is dat van gewicht, vooral omdat hier wellicht ook nog verzachtende omstandigheden zullen gelden.

Maar de hoofdzaak is, dat achter dit alles ligt de overtuiging, dat de Hongaarse regering in haar optreden de rechtsovertuiging van het beschaafde westen aantast. Als zodanig is het gebeuren in Bern toch nog iets met een goede zijde, hoe men de zaak verder moge afkeuren.

(Uitgezonden voor de N.C.R.V.)

OPLOSSING KRUISWOORDRAADSEL

ONTARIO CHR. SCHOOL RALLY

Dit is de officiele, door de regelingscommissie gekozen naam voor wat enkele weken geleden nog Ontario Schooldag heette. Onze lezers weten nu intussen dat precies dezelfde zaak bedoeld wordt.

Het bleek beter, in verband met het eventueel optreden van Prof. Dooyeweerd aan de Universiteit te Toronto, op een latere datum aan te houden, die daarom gesteld werd op Zaterdag 18 October a.s.

De plaats zal Toronto zijn, n.l. het nieuwe, ruime kerkgebouw van de Second Christian Reformed Church of Toronto, aan de Albion Rd. in Weston, dat voorzien is van een kostelijk pijporgel plus tal van ruime lokaliteiten, en dat omgeven wordt door een groot parkeerterrein.

Een belangrijk besluit door de commissie genomen is dit, dat de toegang NIET vrij zal zijn. Het bleek al spoedig dat we voor vrij grote uitgaven komen te staan, als we zo'n grote toogdag goed willen organiseren en wat ligt meer voor de hand, dan dat alle betogers samen de kosten dragen? Bij aankomst der gasten op het terrein zullen goed uitgevoerde en volledige programma's verkrijgbaar zijn tegen $1.— per stuk, en dat programma is dan meteen bewijs van toegang.

Er wordt vergaderd van half 11 tot 12 uur 's morgens en van half 2 tot half 4 's middags. In de lunchpauze wordt een cafetaria ingericht, zodat ieder voldoende brood en koffie zal kunnen kopen.

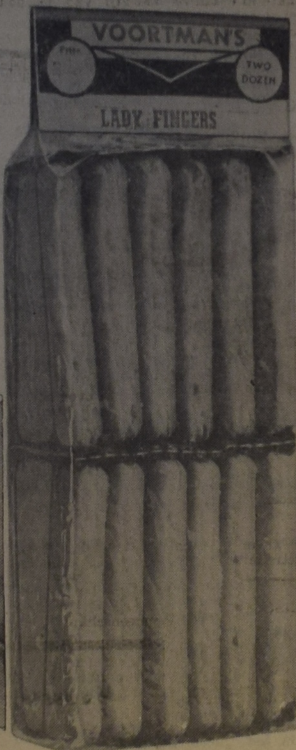
Over de sprekers kunnen we vandaag nog niet nauwkeurig inlichtingen geven, maar het ligt in de bedoeling iedere week van nu af aan een kort artikeltje over deze grote komende toogdag te publiceren, zodat later nadere mededelingen zullen verschijnen.

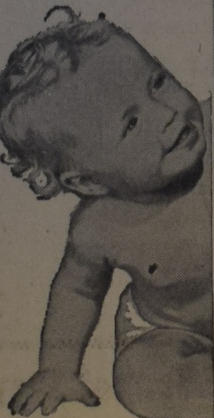
De commissie van 6 leden, wier namen onlangs in dit blad waren te lezen, koos zich een bestuur, n.l. Rev. Guillaume voorzitter, Rev. Vander Pol, secretaris en de heer Kapinga, penningmeester.

Aan de propaganda zal veel aandacht besteed worden, maar de beste is de mondelinge, zodat we van onze lezers graag verwachten, dat ze dit bijzondere bericht, dat er voor het eerst in de geschiedenis een Ontario Christian School Rally in de maak is, zullen doorgeven. De kerk, waar we gaan samenkomen, kan 650 mensen bevatten . . . Laat die kerk vol worden!!

Volgende week dan over de sprekers en het programma.

F. Guillaume

Kerknieuws

CANADIAN REFORMED CHURCH

Aangenomen naar Homewood, Man. (2e ber.) Ds. J. Mulder te Goes, Ndl.

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Emo, Ont. Cand. D. W. Van Gent.

Beroepen te Vancouver. (Bethel) Rev. H. A. Venema te Toronto.

Beroepen te Woodstock, Ont. Rev. N. B. Knoppers te Beverly, (Alta).

Beroepen te Essex, Ont. Rev. Dr. R. Kooistra te Red Deer, Alta.

Aangenomen naar Aylmer, Ont. Cand. J. Koopmans.

Bedankt voor Woodstock, Ont. Cand. A. Kuyvenhoven.

voor Terrace B.C. Cand. A. G. Van Eek.

NETHERLANDS REFORMED CHURCH

Beroepen te Toronto en Bradford, Ont. Ds. H. Rijksen van de Geref. Gemeente te Vlaardingen, Ndl.

Bedankt voor Lethbridge, Alta. Cand. A. Hofman te Aalst, Ndl. (Geref. Gemeente).

OLD CHR. REF. CHURCH

Ds. J. de Waal te Smithville, Ont., heeft *bedankt* voor een beroep van de Chr. Geref. Kerk te Klundert, Ndl.

REFORMED CHURCH

Beroepen te Whitby, Ont. Rev. G. Rezelman te Adams, Nebr. U.S.A.

FREE CHR. REF. CHURCH

INSTITUERING TE EDMONTON

Op Woensdag 13 Aug. 1958 werd deze kerk geïnstitueerd in het gebouw 9205 - Jasper Ave., door de gastpredikant J. P. Geels van Haarlem (c) Nederland, voorafgegaan door een ledenvergadering welke eveneens door Ds. Geels geleid werd.

Na een kort welkomst woord werden, door een vrije stemming, C. v. d. Zwan en R. J. Pors gekozen tot ouderlingen en J. H. Rolleman tot diaken.

Om 8.30 uur ving de dienst des Woords aan. Het gebouw was geheel gevuld. Na het lezen van Ezech. 34:1-17 en gebed, had de bevestiging der ambtsdragers plaats.

Na de toespraak over Exodus 25:40: "Zie dan toe, dat gij het maakt naar hun voorbeeld, hetwelk U op den berg getoond is," zong de gemeente de bevestigde broeders staande Ps. 134:3 toe.

Hierna verklaarde Ds. Geels ambtelijk in de Naam van de Koning der Kerk, dat de Free Chr. Ref. Church van Edmonton geïnstitueerd was.

Vervolgens las hij de attestaties van de leden voor en gaf ze over aan het opzicht van de kerkeraad. De predikatie handelde over Lucas 12:32: "Vrees niet gij klein kuddeke want het is uws Vaders welbehagen, ulieder het Koninkrijk te geven."

Ouderling J. de Viet sprak na de preek namens de kerkeraad van Red Deer zijn gelukwensen uit.

Ds. Geels namens de Classis, en nog persoonlijk naar aanleiding van Zach. 4:6: "Niet door kracht noch door geweld, maar door Mijne Geest zal het geschieden. Ook was er bericht van Ds. Eelman van de Bible Presb. Church die verhinderd was, máar toch zijn hartelijke wensen deed toekomen.

Ouderling v. d. Zwan dankte namens de kerkeraad van Edmonton voor alle goede wensen.

CHR. REF. CHURCH

Intrede Rev. Bouma

LONDON — 24 Augustus was een historische dag voor de Chr. Ref. Church alhier. Donderdag 21 Augustus daartoe bevestigd, vangt Ds. Bouma nu zijn werk onder ons aan.

Donderdagavond leidde Ds. J. Gritter van Jamestown de dienst der bevestiging in met te prediken het Woord uit Handelingen 20 vers 28 "Ziet dan toe op U zelf en op de gehele kudde."

Ds. Spijkman van Blenheim las daarna het formulier van bevestiging; sprak Ds. Bouma en de gemeente toe in een kort woord.

"Hoe Predikant en Gemeente elkaar hadden te zien." Achter de Predikant staat Christus. Dit mag de gemeente nimmer ontgaan. Ds. Hofland van Sarnia sprak in het bijzonder de Gemeente toe. Kort en krachtig. Eèn taak: "Volg Uw leraar met Uw gebed." Zondag deed Ds. Bouma zijn intrede met een predikatie over 2 Cor. 5. Naar voren werd gebracht, wat hem van Christus was opgedragen, n.l. "Te brengen de Prediking der Verzoening".

v. d. H.

Navan geïnstitueerd

Navan — Op 7 Juni 1958 werd de Christ. Ref. Church te Navan gesticht, onder leiding van Ds. Schrotenboer van Ottawa. Daar deze nieuwe gemeente afkomstig was uit de moeder-gemeente Ottawa, sprak Dr. Schrotenboer de wens uit dat Navan, met een 20-tal gezinnen zou mogen uitgroeien tot een grote en welvarende gemeente. Er is een gebouw aangekocht van de United Church dat ongeveer 100 zitplaatsen heeft. De diensten vangen aan elke Zondag om 10 uur. 's morgens en om 2 uur 's middags.

Contact gezocht

Wie kan ons inlichtingen geven omtrent

JOHANNES CORNELIS VAN DRENT

oud 87 jaar, geboren te Utrecht. Hij is jaren geleden geëmigreerd naar Canada, en het is al enkele jaren geleden dat zijn zuster, wonende te Utrecht (Nederland), een laatste bericht van hem ontving uit Rees. Alta. (Deze plaatsnaam in Alta was zeer onduidelijk te lezen).

Fam. Veenhof,
159 Lock St.
Merritton, Ont.

•

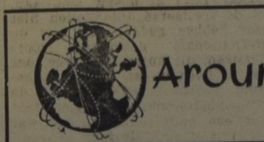
Wie kan ons helpen aan het adres van

ROELF JACOB RIDDER

heeft gewoond in Thesinge, Groningen.

Gaarne inlichtingen aan

E. Hofstede,
Acton, Ont.

JAPAN

Naar "The Bible Times" meedeelt hebben enkele zendelingen van verschillende denominaties zich aaneengesloten in de zogenaamde Toyama groep. Deze groep ontstond uit teleurstelling over de weinige resultaten van het zendingswerk en de langzame voortgang van het Evangelie in Japan. De Toyama groep wil nu met voorbijgaan van de geschiedenis en de dogmata der Kerk terugkeren tot de oorspronkelijk christendom zoals getekend in de Handelingen der Apostelen. Men is hierbij in excessen verzand terwijl van ernstige studie en zendingsarbeid weinig meer komt. Eén dezer zendelingen schonk bijvoorbeeld zijn gehele bibliotheek weg, daar studie overbodig was bij het spreken van "tongentaal". Vele genezingsamenkomsten werden ook door deze groep belegd, echter zonder één enkel resultaat.

ZUID-AFRIKA. - Het aantal rooms-katholieke naturellen in Zuid Afrika werd in tien jaar tijds met ruim 100% verdubbeld. Telde men in 1945 in dit land 429.743 r.k. naturellen, in 1956 bedroeg dit aantal 966.256. Het is duidelijk dat Rome alle krachten inspant om vaste voet in ZuidAfrika te verkrijgen. Dit blijkt ook uit het feit dat op alle 850 rooms katholieken in dit land een priester beschikbaar is. Wanneer we dit vergelijken met het practisch roomse Latijns-Amerika valt de enorme inspanning van Rome op; in Zuid-Amerika is op elke 6000 rooms katholieken slechts één priester.

ZUID-AFRIKA. - De Federale Raad van die Nederduits Geref. Sendingskerke besloot toe te treden tot de World Presbyterian Alliance.

Schoolnieuws

SARNIA. - Op Donderdag, 28 Aug. kwam de Chr. schoolvereniging in vergadering bijeen. De grote vergaderzaal van de Sec. Chr. Ref. Church was behoorlijk bezet.

Voorzitter Mr. J. Dijkstra gaf in zijn openingswoord een overzicht van het wedervaren der school in het afgelopen jaar, waarin van zegen en dankbaarheid, doch ook van moeite en strijd gewag werd gemaakt. Hij deelde mede dat deze vergadering was belegd om, nu de nieuwe schoolcampagne weer staat te beginnen, de leden volledig in te lichten betreffende de financiële situatie en de te verwachten uitgaven en inkomsten. Namens het bestuur werd daarop de begroting van het budget 1958-1959 de leden aangeboden. Uit deze begroting bleek, dat er 225 schoolgaande kinderen worden verwacht, met een gemiddeld schoolgeld van $ 82,00 per kind vormende het totale bedrag van $ 18,450.—. Aan contributies werd een bedrag van $ 3,600.— verwacht, kerkcollecten $ 3,950.— en een begrotingstekort van $ 2,040.—, vormende een totaal bedrag van $ 28,040.—.

Voor het bouwfonds was een bedrag van $ 7,020 boven de contributies en schoolgelden door de leden toegezegd, welk bedrag zal worden gebruikt voor het afbetalen van verschillende leningen.

Een herziene schoolgeldregeling werd voorgesteld die als volgt luidde: Eén kind per huisgezin $ 150 per jaar; twee kinderen $ 190 per jaar; drie kinderen $ 220 per jaar; vier en meer kinderen $ 240 per jaar. In deze bedragen is begrepen $ 24.— per gezin ledencontributie. Leden welke geen kinderen op school hebben betalen $ 60.— per jaar. Deze begroting werd met grote meerderheid van stemmen aangenomen.

Vervolgens ontstond er een levendige discussie over het transportprobleem. Een voorstel van het bestuur bleek echter niet rijp te zijn voor aanvaarding, waarom een commissie werd benoemd om deze zaak naarstig te bestuderen en met een gezond voorstel op de eerstvolgende vergadering te komen.

De voorzitter dankte alle aanwezigen voor opkomst, sloot de vergadering, waarna br. K. van Vellen voorging in dankgebed.

Mooie school voor weinig geld

WELLANDPORT, Ont. — Met veel enthousiasme en blijdschap, lichtelijk gemengd met trots, heeft men vorige week Vrijdag in Wellandport een nieuwe Christelijke School geopend, die door sommigen 'de mooiste van Ontario" genoemd werd. Voor de vele bezoekers van andere plaatsen was het een aangename verrassing, het mooie gebouw te zien, dat in enkele maanden is verrezen. Het is een blockconstructie van twee verdiepingen, waarin drie van de zes lokalen reeds voor gebruik gereed zijn. De overige zijn momenteel nog ongeschieden in gebruik als vergaderzaal etc. Het gebouw staat vlak bij de nieuwe Christian Reformed Church op een terrein, dat door die kerk is afgestaan voor 1 dollar. Het gebouw zelf kost slechts $26.000 en het is compleet een raadsel, hoe de aannemers De Vries & Guetter te Fenwick voor een zo laag bedrag zulk een practisch en degelijk gebouw hebben kunnen leveren. Iedereen voelt dankbaarheid tegenover hen, evenals tegenover architect B. A. Den Hoed van Toronto, die het originele plan van de aannemers heeft uitgewerkt en o.m. de harmonische en frisse kleuren heeft bedacht, waarin vele jongelui de school in "free labour" hebben geverfd. Compleet met meubilair en leermiddelen komt deze school op $35.000, hetgeen werkelijk fabelachtig laag is.

Hoeveel kinderen? Dat wist men Vrijdag nog niet precies. De aangifte was ongeveer 90, maar er gingen geruchten, dat er wel 130 zouden komen. Immers zelfs uit Dunnville zullen ze komen met de trotse gele schoolbus, waarmee Vrijdagsavond de ouders uit Dunnville kwamen om bij de feestelijke opening aanwezig te zijn. Het is dus wel zeker, dat het met deze Christelijke School zal gaan als met alle andere als ze eenmaal geopend zijn; gebrek aan ruimte. De aangiften van leerlingen kwamen van leden van de Christian Ref. Church, de Canadian Reformed Church en de Old Chr. Ref. Church, terwijl ook enkele Canadese ouders belangstelling tonen.

De officiele opening had plaats in de Christian Reformed Church, waar de leiding berustte bij Mr. Slothouber. De voorzitter van het schoolbestuur, Mr. Gritter gaf een overzicht van de activiteiten sinds de oprichting in 1952, waartoe student Lagerwey het initiatief had genomen. Hij legde er de nadruk op, dat de Bijbel altijd het centrum zal zijn van het onderwijs in deze school.

Het bestuur werd namens de vereniging bedankt door de heer Slothouber, voor de voortreffelijke leiding in dezen. Namens de Ontario Alliance of Christian Schools hield Rev. H. A. Venema van Rexdale een toespraak, waarin hij speciaal voor de Canadese genodigden een uitlegging gaf van de redenen, waarom deze Christelijke School gebouwd was. Ds. Jac. Geuzenbroek bood namens de Chr. Ref. Church ter plaatse een vlag en een klok ten geschenke aan. Gelukwensen werden uitgesproken door Reeve Lambert van Wainfleet en door Mr. Koole van St. Catharines namens de Christian Schoolsocieties in de omgeving. De teachers Mr. A. Van Dalen (principal) en de dames J. Uitendijk en D. Bergsma werden voorgesteld en Mr. Van Dalen gaf in een korte toespraak zijn gedachten weer over het onderwijs dat gegeven zal worden. Hierna begaf men zich naar de hall van de school, waar een door de bouwers geschonken gedenksteen werd onthuld met de inscriptie "Dedicated to the Lord, '58, waarna Rev. Geuzenbroek de 150ste psalm voorlas. Tijdens het hierna volgend gezellig uurtje in de grote zaal werden de aanwezigen getracteerd op koffie en gebak. De vreugde en dankbaarheid was van ieders gezicht te lezen en zo werd dit een onvergetelijke mijlpaal voor deze gemeenschap.

Chr. Highschool gestart

HAMILTON — Juist voor het ter perse gaan van dit nummer vernemen wij, dat de Christian Highschool in Ontario een goede start heeft gehad. Het leerlingenaantal voor grade 11 is 13 met de mogelijkheid dat er meer komen als er een goede oplossing gevonden wordt voor het vervoersprobleem. Deze leerlingen komen uit verschillende plaatsen in Ontario en velen ervan verblijven gedurende de lesweek in kosthuizen in de omgeving van de school. Een eigen gebouw voor de Highschool behoort nog tot de toekomstmuziek. Momenteel ontvangen de leerlingen les in de zalen van de Canadian Reformed Church, waar ook de grades 8, 9, en 10 van de Hamilton Christian School zijn ondergebracht, 56 in totaal. De leerlingen van de lagere klassen bevolken met 221 koppen een overvol schoolgebouw van de Hamilton Chr. School.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5 ¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

The Lord God blessed our family with the birth of a second son

PAUL HENRY

Mr. & Mrs. E. Dentz.
Robert.
August 23.
R.R. 1, Iroquois, Ont.

Grateful to the Lord we announce the birth of a daughter and sister

PATRICIA BELINDA

Mr. & Mrs. J. Rozema.
Ralph.
Tuesday, August 20, 1958.
Kingston, Ont.
243 Earl St.

Zo de Here wil hopen onze ouders

ANDRIES ALKEMA
en
HELENA ALKEMA—
VAN DER MEULEN

op 14 Sept. 1958 de dag te herdenken dat zij 25 jaar geleden in het huwelijk traden.

Wij zijn dankbaar met hen voor al deze gezegende jaren en bidden dat zij nog vele jaren voor ons gespaard mogen blijven.
Hun dankbare kinderen.

Gelegenheid te feliciteren op Maandag 15 Sept., 's avonds 8 uur in de annex van de Cainsville United Church.

Op 2 Aug. j.l. is te Garijp, Nederland, in Heerlijkheid opgenomen onze Vader en Grootvader

WILLEM R. DE VRIES.

Jacob R. de Vries.
Renske de Vries—Rooda.
en kinderen.
Galt, Ont.

Na een langdurig, maar geduldig gedragen lijden is van ons heengegaan op 26 Aug. onze zo innig geliefde man en der kinderen zorgdragende vader

JAN VAN DER BEEK,

in de leeftijd van 44 jaar.
De zekerheid dat hij nu bij zijn Heiland is, waarvan hij in zijn leven zo vaak getuigde, is ons tot grote troost. Hij is nu veilig in Jezus' armen.

Mrs. J. van der Beek,
John, Margaret en Jeannette.
Psalm 23.
Beamsville, Ont.
Quarry Road.

Zoeken jullie een

FARM of HUIS

in de omgeving van **Hamilton, Wellandport, Smithville, Jarvis, Simcoe?** Kom naar ons kantoor. We hebben in de regel farms in deze buurt.

Schrijf of bel: **L.I. 9-3894**

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.

TORONTO - AGINCOURT

Te huur per 1 Oct. huis met 5 acres tuingrond; upstairs aparte ingang, dus ook geschikt voor twee kleinere gezinnen; stromend water; cement block barn. H. VandeNadort, 85 Goulding Ave., Willowdale, Ont., BA 5-4480.

ACCORDEON TE KOOP

Z.g.a.n., merk Hohner Verdi III M. Moet door samenloop van omstandigheden verkocht worden. Wil verkopen voor het beste bod. Te bevragen bij M. van Hermon, 620 Parkinson Road, Woodstock, Ont.

For rent:

BED-SITTING ROOM

Furnished. Suitable for couple of girls. Close to church and busstop. Call JA 7-3387, ask for Mrs. Klijnstra.

To rent:

BABY SCALES

$ 1.00 a month. K. Roszell, 9 Willow St., Acton. Agent for New Royal Cleaners, Fergus.

Hebt U stof meegebracht van Holland? Wij maken U een

COSTUUM OF MANTELPAKJE

naar de laatste mode. Ook voor **vermakingen** of **reparaties.** Phone L.I. 9-9534, Hamilton.

Zoekt U een gezellig

KOSTHUIS IN TORONTO

voor enkele weken of jaren? Schrijf of phone Ma Schuurman, 42 High Park Ave., RO 2-7846.

Na twee weken

VACANTIE

voelt U zich fit genoeg om weer aan 't werk te gaan — en zo arm, dat U wel moet! —. Wanneer U nu een Pensioenverzekering sluit, kunt U eindelijk eens van een onafgebroken vacantie genieten!

WM. UBBENS INSURANCE
69 Duggan Ave., Toronto 7, Ont.
Office: ST 8-8874, Home: HU 8-2343
Vertegenwoordiger van de HOLLAND LIFE INSURANCE SOCIETY LTD.

WEDERVERKOPERS

Het beste en goedkoopste adres voor **ROOKVLEES,** aan een stuk of gesneden, voor **BOTERHAMWORST,** aan stuk of gesneden, voor **GEKOOKTE WORST,** aan stuk of gesneden, **PLOCKWORST** en **SNIJWORST, Saucise de Boulogne,** enz. is

HOPMANS MEAT MARKET
5 Emma St. Tel. El 2-0740
Chatham, Ontario

BETROUWBARE USED CARS

Alle merken

ALBERT HARTHOLT
Chevrolet-Oldsmobile
WESTON MOTORS LTD.
Tel. CH 1-5231
14 MAIN ST. N. — WESTON, Ont.

"God's Great Outdoors"

by Miss Marian Schoolland

Price in linen cover 75¢ only (postpaid)

A beautiful book for our boys and girls of eight years and up.

"Miss Schoolland has succeeded in bringing God's beautiful creations in the realm of nature to our attention in a manner calculated to fill our hearts with love and adoration for the goodness and the wisdom of the Lord."
(Taken from the Preface.)

Send for a copy at once!

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD.
Box 34, Station B, Hamilton, Ont.

DUIKER'S UPHOLSTERY

Laat door ons Uw chesterfields, chairs en andere meubelen opnieuw bekleden.

Wij komen U gaarne met onze stalen bezoeken en geven U vrijblijvend prijsopgaaf.

Phone P.A. 8-7433 Barrie
of schrijf naar
134 Duckworth St., BARRIE, Ont.

Voor alle land-, zee- en luchtreizes dit reisbureau

G. DEN HARTOG
Agent
"Holland America Line", "Seven Seas", enz.
R.R. 2, AYLMER
Highway 73 South - Phone 487 R 18

Grammofoonplaten
UIT HOLLAND

Wij zenden U gaarne elke gewenste plaat die onbreekbaar zijn franco thuis.

Orgelmuziek Feike Asma, 45 T E.P. $ 4.—
Orgelmuziek Dirk Janz. Zwart, dubbele speelduur $ 4.—
Jo Vincent kwartet, 4 liederen $ 4.25
Samenzang Gez. 10 : 1, Hoe zal ik U ontvangen, Daar is uit 's werelds duist're wolken, Ere zij God . . . . $ 4.—
Bartimeüs blindenkoor, Gez. 169, 122, 202, 184 . . . . . $ 4.—
Bartimeüs blindenkoor, Psalm 105, 149, 100, 6 . . . . . . $ 4.—
Er is te veel om op te noemen.
Bestelt een proefplaat en vraagt onze fraaie catalogus; profiteer van deze gelegenheid.
Send money order aan
TECHN. BEDRIJF AUKEMA
Hoofdstraat 49, Wolvega, Holland

DUXBURY TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railways

DUTCH BOOKSTORE
H. VAN PELT
25 Hiawatha St. - ST. THOMAS
Voor het Hollandse boek zijn wij het
VOORDELIGSTE ADRES
Vraagt onze lijsten!

Lake Simcoe

JACKSONS POINT

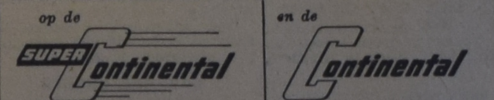
Een downpayment van $ 99.— verschaft U een bouwklaar lot van 15,000 vierkante voet. Grintwegen en van alle gemakken voorzien. Ideaal gelegen binnen bereik van Toronto.

Om deze lots te zien, bel EMpire 6-1352 (eigenaar) of George Lamont, Realtor, Jacksons Point, PArkview 2-3691. Of Uw eigen makelaar.

Geniet van reiscomfort op z'n best...

op de | *en de*

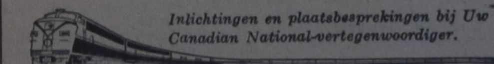
Twee grote trans-continentale treinen met dagelijkse Oost en West diensten

MONTREAL - OTTAWA - TORONTO - WINNIPEG
SASKATOON - EDMONTON - JASPER - VANCOUVER

en tussengelegen plaatsen worden door de **Continental** bediend.

Vraag voor zorgeloos reizen naar C.N.R.'s "pre-planned"

MAPLE LEAF PACKAGE TOURS

Inlichtingen en plaatsbesprekingen bij Uw Canadian National-vertegenwoordiger.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

DE ENIGE SPOORWEG DIE ALLE 10 PROVINCIES BEDIENT

Winnipeg

Denkt U erover om een huis te kopen? Laat mij dan eens met U komen praten

ZONDER VERPLICHTINGEN.

Sunset-Realty
Karel Maartense
Tel. SU 3-4894 — SU 3-7079

THE MERCANTILE BANK OF CANADA
Geaffilieerd met de Nationale Handelsbank N.V., Amsterdam

*

MEER RENTE OP UW SPAARGELD

Op deposito's met vaste termijn en op deposito's met opzegging vergoeden wij aantrekkelijke interest percentages.

Brochures zenden wij U op aanvraag gaarne toe.

THE MERCANTILE BANK OF CANADA
210 Bay Street — TORONTO, Ont. — Tel. EM 2-2551

MONTREAL, QUE.
495 Victoria Square
Tel. UN 6-7802

VANCOUVER, B.C.
540 Burrard St.
Tel. TA 8411

BOERDERIJEN TE KOOP

180 ACRES BOERDERIJ, 125 ploegbaar, gelegen aan Highway op 7 mijl van Chr. Ref. Church. Uitstekende grond, boerderij goed voor 25 melkkoeien. Ruim 20 mijl naar Brockville. Barn kon beter. Groot en ruim huis tegenover school. Met inbegrip van tractor hooibaler en 25 stuks vee, slechts $ 17.000 op $ 7000.— down, rest 4½ % interest.

200 ACRES BOERDERIJ met prima gebouwen, weinig machinerie, kleine 40 stuks vee, 5000 balen hooi, goede betonnen silo, water en electrisch in huis en barn, men kan over 30 koeien melken. Nog geen 20 mijl naar Brockville. Weinig stenen in werkland, slechts 12 mijl naar Athens Chr. Ref. Church.

Voor deze en andere boerderijen neem contact op met

GERBEN DE ROOS,

die na 1 November in Athens komt, vroeger ouderling van de Chr. Ref. Church Williamsburg, of met mijzelf

Pieter Toxopeus Realtor, Frankville, Ont.
Tel. Toledo 9 R 23
Geen zaken op Zondag, kom niet onverwachts.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....